

<u>Oznámení č.</u>	Obsah	Strana
	III Přípravné akty	
	RADA	
2009/C 33 E/01	Společný postoj (ES) č. 1/2009 ze dne 17. prosince 2008 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a kterým se stanovuje obsah jeho příloh ⁽¹⁾	1
2009/C 33 E/02	Společný postoj (ES) č. 2/2009 ze dne 18. prosince 2008 přijatý Radou v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ⁽²⁾	30

Poznámka pro čtenáře (pokračování na vnitřní straně zadní obálky)

III

(Přípravné akty)

RADA

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 1/2009

přijatý Radou dne 17. prosince 2008

s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 ze dne ..., kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a kterým se stanovuje obsah jeho příloh

(Text s významem pro EHP a Švýcarsko)

(2009/C 33 E/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na články 42 a 308 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení ⁽³⁾ stanoví, že obsah příloh II, X a XI uvedeného nařízení má být určen předem jeho použitelnosti.

(2) Je třeba upravit přílohy I, III, IV, VI, VII, VIII a IX nařízení (ES) č. 883/2004 tak, aby byly zohledněny jak požadavky členských států, které k Evropské unii přistoupily po přijetí tohoto nařízení, tak poslední vývoj v jiných členských státech.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 161, 13.7.2007 s. 61.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 9. července 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 17. prosince 2008 a postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1. Opravené znění v Úř. věst. L 200, 7.6.2004, s. 1.

(3) V čl. 56 odst. 1 a článku 83 nařízení (ES) č. 883/2004 se stanoví, že zvláštní ustanovení pro používání právních předpisů členských států jsou uvedena v příloze XI tohoto nařízení. Cílem přílohy XI je zohlednit zvláštnosti různých systémů sociálního zabezpečení členských států, aby bylo usnadněno používání pravidel pro koordinaci. Rada členských států požádala, aby se v této příloze uvedly body týkající se provádění jejich právních předpisů v oblasti sociálního zabezpečení, a poskytla Komisi právní a praktické vysvětlivky k jejich právní úpravě a systémům.

(4) V souladu s potřebou racionalizace a zjednodušení je nutný společný přístup, aby se zajistilo, že se bude v zásadě zacházet stejným způsobem s body, které se týkají různých členských států a které jsou podobného charakteru nebo sledují stejný cíl.

(5) Jelikož cílem nařízení (ES) č. 883/2004 je koordinace právních předpisů v oblasti systémů sociálního zabezpečení, za něž nesou výlučnou odpovědnost členské státy, neměly by být do přílohy XI zahrnuty oddíly, které nejsou slučitelné s účelem ani cílem uvedeného nařízení, ani oddíly, jež mají pouze vyjasnit interpretaci vnitrostátních právních předpisů.

(6) V některých žádostech se objevily záležitosti společné několika členským státům. Proto je vhodné se těmito záležitostmi zabývat na obecnější úrovni, přednostně prostřednictvím vyjasnění ve vlastním textu nařízení (ES) č. 883/2004 či v jeho přílohách, které by měly být odpovídajícím způsobem změněny, nebo prostřednictvím ustanovení v prováděcím nařízení podle článku 89 nařízení (ES) č. 883/2008, spíše než vložením obdobných oddílů pro několik členských států do přílohy XI.

- (7) Článek 28 nařízení (ES) č. 883/2004 by měl být změněn, aby se upřesnila a rozšířila oblast jeho působnosti a zajistilo se, že rodinní příslušníci bývalých příhraničních pracovníků mohou rovněž využít možnosti pokračovat v čerpání lékařské péče v zemi dřívějšího zaměstnání pojištěné osoby po odchodu pojištěné osoby do důchodu, pokud není členský stát, v němž příhraniční pracovník naposledy vykonával svoji činnost, uveden v příloze III.
- (8) V zájmu zajištění konzistentnosti příloh nařízení (ES) č. 883/2008 je rovněž třeba zabývat se určitými konkrétními otázkami podle jejich účelu a obsahu spíše v jiných přílohách než v příloze XI uvedeného nařízení.
- (9) Oddíly týkající se některých členských států v příloze VI nařízení (EHS) č. 1408/71 jsou nyní obsaženy v některých obecných ustanoveních nařízení (ES) č. 883/2004. Rada oddílů v příloze VI nařízení (EHS) č. 1408/71 se tedy stala nadbytečným.
- (10) Aby mohli občané snadněji používat nařízení (ES) č. 883/2008, když žádají o informace nebo uplatňují své nároky vůči orgánům členských států, je rovněž třeba uvést odkazy na právní předpisy dotčeného členského státu v původním jazyce, kdykoliv to bude nutné k tomu, aby se předešlo případným nedorozuměním.
- (11) Nařízení (ES) č. 883/2004 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (12) Nařízení (ES) č. 883/2004 stanoví, že se použije ode dne vstupu prováděcího nařízení v platnost. Toto nařízení by se tudíž mělo uplatňovat od stejného data,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (ES) č. 883/2004 se mění takto:

- 1) Za 17. bod odůvodnění se vkládá nový bod odůvodnění, který zní:
- „(17a) Vztahují-li se právní předpisy na osobu podle hlavy II tohoto nařízení, podmínky týkající se přidružení a nároků na dávky by měly být vymezeny právními předpisy příslušného členského státu při současném dodržování práva Společenství.“
- 2) Za 18. bod odůvodnění se vkládá nový bod odůvodnění, který zní:
- „(18a) Zásada jednoty použitelných právních předpisů je velmi důležitá a měla by být posilována. To by však

nemělo znamenat, že samotné přiznání dávky v souladu s tímto nařízením, jež zahrnuje platbu odvodů či pojistné krytí příjemce, má samo o sobě za následek, že se právní předpisy členského státu, jehož orgán tuto dávku přiznal, stanou použitelnými pro dotyčnou osobu.“

- 3) V článku 1 se vkládá nové písmeno, které zní:

„(va) ‚věcnými dávkami‘ se rozumí:

- i) pro účely hlavy III kapitoly 1 (dávky v nemoci, mateřství a rovnocenné otcovské dávky) věcné dávky stanovené v právních předpisech členského státu, které jsou určeny k poskytnutí a zpřístupnění lékařské péče a produktů a služeb souvisejících s touto péčí i k přímé úhradě nebo náhradě nákladů na tuto péči, produkty a služby související s touto péčí. Patří sem i věcné dávky dlouhodobé péče.
- ii) pro účely hlavy III kapitoly 2 (pracovní úrazy a nemoci z povolání) všechny věcné dávky týkající se pracovních úrazů a nemocí z povolání, jak jsou definovány v první odrážce a jež jsou upraveny v systémech členských států pro pracovní úrazy a nemoci z povolání.“

- 4) V článku 3 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Toto nařízení se nevztahuje:

- a) na sociální a léčebnou pomoc nebo
- b) na dávky, u nichž členský stát přijímá odpovědnost za škody způsobené osobám a poskytuje náhradu, např. obětem války a vojenských akcí nebo jejich následků; obětem trestných činů, atentátů či teroristických útoků; obětem škod způsobených státními činiteli při výkonu služby; obětem, jež utrpěly znevýhodněním z politických či náboženských důvodů nebo z důvodu svého původu.“

- 5) V článku 14 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Jestliže právní předpisy kteréhokoli členského státu podmiňují vstup do dobrovolného pojištění nebo dobrovolného pokračujícího pojištění bydlištěm v dotyčném členském státě nebo předchozí činností zaměstnance nebo osoby samostatně výdělečně činné, vztahuje se čl. 5 písm. b) pouze na osoby, které v určité předchozí době podléhaly právním předpisům uvedeného členského státu na základě činnosti, kterou vykonávaly jako zaměstnanci nebo osoby samostatně výdělečně činné.“

- 6) V článku 15 se slova „Pomocní zaměstnanci“ nahrazují slovy „Smluvní zaměstnanci“.

7) V článku 18 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Rodinní příslušníci příhraničního pracovníka mají nárok na věcné dávky po dobu svého pobytu v příslušném členském státě.

Pokud je však příslušný členský stát uveden v příloze III, mají rodinní příslušníci příhraničního pracovníka, kteří bydlí ve stejném členském státě jako příhraniční pracovník, nárok na věcné dávky v příslušném členském státě pouze za podmínek stanovených v čl. 19 odst. 1.

Seznam uvedený v příloze III bude přezkoumán do ... (*) na základě zprávy správní komise. Podle výsledků této zprávy může Evropská komise navrhnout nezbytné změny seznamu.“

8) V článku 28 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Příhraniční pracovník, který odešel do důchodu z důvodu stáří nebo invalidity, má v případě nemoci nárok na pokračování v poskytování věcných dávek v členském státě, ve kterém naposledy vykonával svoji činnost jako zaměstnanec nebo jako osoba samostatně výdělečně činná, jde-li o pokračování léčby započaté v uvedeném členském státě. ‚Pokračováním léčby‘ se rozumí pokračování v prohlídkách, diagnostikování a léčbě nemoci po celou dobu jejího trvání.

První pododstavec se použije obdobně pro rodinné příslušníky bývalého příhraničního pracovníka, pokud není členský stát, v němž příhraniční pracovník naposledy vykonával svoji činnost, uveden v příloze III.

Seznam uvedený v příloze III bude přezkoumán do ... (*) na základě zprávy správní komise. Podle výsledků této zprávy může Evropská komise navrhnout nezbytné změny seznamu.“

9) V článku 36 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Aniž jsou dotčena jakákoli příznivější ustanovení odstavců 2 a 2a tohoto článku, použijí se ustanovení článku 17, čl. 18 odst. 1, čl. 19 odst. 1 a čl. 20 odst. 1 rovněž na dávky týkající se pracovních úrazů či nemocí z povolání.“

10) V článku 36 se vkládá nový odstavec, který zní:

„2a. Příslušná instituce nemůže zaměstnané osobě nebo osobě samostatně výdělečně činné, která utrpěla pracovní úraz nebo onemocněla nemocí z povolání a která má nárok na dávky ze strany této instituce, odmítnout udělit povolení uvedené v čl. 20 odst. 1, pokud této osobě nemůže být přiměřeně léčení poskytnuto na území členského státu, ve kterém má bydliště, v lékařsky odůvodnitelné lhůtě s přihlédnutím k jejímu aktuálnímu zdravotnímu stavu a k pravděpodobnému průběhu nemoci.“

11) V článku 51 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Pokud právní předpisy nebo zvláštní systém členského státu podmiňuje získání, zachování nebo obnovení

nároků na dávky pojištěním dotyčné osoby při vzniku pojistné události, tato podmínka se považuje za splněnou, pokud byla tato osoba v minulosti pojištěna podle právních předpisů nebo zvláštního systému tohoto členského státu a je při vzniku pojistné události pojištěna podle právních předpisů jiného členského státu proti stejné pojistné události, nebo, není-li pojištěna, pokud jí dávka za stejnou pojistnou událost náleží podle právních předpisů jiného členského státu. Druhá podmínka se však považuje za splněnou v případech uvedených v článku 57.“

12) V článku 52 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Pokud výpočet podle odst. 1 písm. a) v jednom členském státě stále vede k výsledku, že nezávislá dávka je stejná nebo vyšší než poměrná dávka vypočtená podle odst. 1 písm. b), příslušná instituce od poměrného výpočtu upustí za předpokladu, že:

i) tato situace je uvedena v části 1 přílohy VIII; a

ii) nelze použít žádné právní předpisy obsahující pravidla pro předcházení souběhu uvedená v člincích 54 a 55, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 55 odst. 2; a

iii) článek 57 se nepoužije na doby získané podle právních předpisů jiného členského státu v tomto konkrétním případě.“

13) V článku 52 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„5. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, poměrný výpočet se nepoužije na systémy poskytující dávky, jejichž výpočet není založen na časovém období, pokud jsou tyto systémy uvedeny v části 2 přílohy VIII. V takových případech má daná osoba nárok na dávku vypočtenou v souladu s právními předpisy dotčeného členského státu.“

14) V čl. 56 odst. 1 písm. c) se před slova „v souladu s postupy stanovenými v příloze XI“ vkládá slovo „je-li to nezbytné“.

15) V článku 56 odst. 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„d) V případě, že se odst. 1 písm. c) nepoužije, neboť právní předpisy členského státu stanoví, že dávka má být vypočítána na základě jiných prvků než je doba pojištění nebo bydlení, které nesouvisejí s časem, vezme příslušná instituce pro každou dobu pojištění nebo bydlení získanou podle právních předpisů jakéhokoliv jiného členského státu v úvahu výši shromážděného kapitálu, kapitálu, o němž se předpokládá, že byl shromážděn, nebo každého jiného prvku pro výpočet podle právních předpisů, které uplatňuje, vydělenou počtem jednotek doby v příslušném důchodovém systému.“

16) V článku 57 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. Tento článek se nepoužije na systémy uvedené v části 2 přílohy VIII.“

(*) Pět let ode dne použitelnosti tohoto nařízení.

17) V čl. 62 odst. 3 se slova „příhraniční pracovníci“ nahrazují slovy „nezaměstnané osoby“.

18) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 68a

Poskytování dávek

V případě, že rodinné dávky nejsou využívány osobou, které by měly být poskytovány na výživu rodinných příslušníků, příslušná instituce splní svou právní povinnost poskytováním těchto dávek fyzické nebo právnické osobě, která o rodinné příslušníky skutečně pečuje, na žádost a prostřednictvím instituce členského státu, kde je jejich bydliště, nebo určené instituce nebo subjektu ustaveného za tímto účelem příslušným orgánem členského státu, kde je jejich bydliště.“

19) Článek 87 se mění takto:

a) odstavec 8 se nahrazuje tímto:

„8. Jestliže v důsledku tohoto nařízení některá osoba podléhá právním předpisům jiného členského státu, než je stát určený v souladu s hlavou II nařízení (EHS) č. 1408/71, použijí se na ni tyto právní předpisy tak dlouho, dokud se příslušná situace nezmění, a v každém případě maximálně deset let ode dne použitelnosti

tohoto nařízení, pokud dotčená osoba nepožádá, aby podléhala právním předpisům podle tohoto nařízení. Tato žádost se předloží do tří měsíců ode dne použitelnosti tohoto nařízení příslušné instituci členského státu, jehož právní předpisy je třeba podle tohoto nařízení použít, pokud se na danou osobu vztahují právní předpisy tohoto členského státu ode dne použitelnosti tohoto nařízení. Pokud je žádost podána po uvedené lhůtě, dojde ke změně, pokud jde o použitelnost právních předpisů, prvním dnem následujícího měsíce.“

b) vkládá se nový odstavec, který zní:

„10a. Oddíly přílohy III, které se týkají Estonska, Španělska, Itálie, Litvy, Maďarska a Nizozemska pozbyvají účinku čtyři roky ode dne použitelnosti tohoto nařízení“.

20) Přílohy se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem následujícím po dni vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne vstupu prováděcího nařízení uvedeného v článku 89 nařízení (ES) č. 883/2004 v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne ...

Za Evropský parlament
předseda

...

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

...

PŘÍLOHA

Změny příloh nařízení (ES) č. 883/2004

A. Příloha I se mění takto:

1. V části I (zálohy na výživné):

a) oddíl „A. BELGIE“ se označuje jako „BELGIE“;

b) za oddíl „BELGIE“ se vkládá nový oddíl, který zní:

„BULHARSKO.

Výživné vyplácené státem podle článku 92 zákona o rodině.“;

c) dosavadní oddíly „B. DÁNSKO“, „C. NĚMECKO“ se označují jako „DÁNSKO“, „NĚMECKO“;

d) za oddíl „NĚMECKO“ se vkládají nové oddíly, které znějí:

„ESTONSKO

Příspěvky na výživu podle zákona o příspěvcích na výživu ze dne 21. února 2007;

ŠPANĚLSKO

Zálohy na výživné podle královské vyhlášky 1618/2007 ze dne 7. prosince 2007.“

e) dosavadní oddíl „D. FRANCIE“ se označuje jako „FRANCIE“;

f) za oddíl „FRANCIE“ se vkládají nové oddíly, které znějí:

„LITVA

Platby z Fondu výživného pro děti podle zákona o Fondu výživného pro děti

LUCEMBURSKO

Zálohy na výživné a zpětné vymáhání výživného ve smyslu zákona ze dne 26. července 1980.“;

g) dosavadní oddíl „E. RAKOUSKO“ se označuje jako „RAKOUSKO“;

h) za oddíl „RAKOUSKO“ se vkládá nový oddíl, který zní:

„POLSKO

Dávky z Fondu výživného podle zákona o pomoci osobám majícím nárok na výživné“;

i) dosavadní oddíl „F. PORTUGALSKO“ se označuje jako „PORTUGALSKO“;

j) za oddíl „PORTUGALSKO“ se vkládají nové oddíly, které znějí:

„SLOVINSKO

Náhrada výživného v souladu se zákonem Republiky Slovinsko ze dne 25. července 2006 o veřejném garančním a podpůrném fondu.

SLOVENSKO

Náhradní výživné podle zákona č. 452/2004 Sb. o náhradním výživném, ve znění pozdějších předpisů.“;

k) dosavadní oddíly „G. FINSKO“ a „H. ŠVÉDSKO“ se označují jako „FINSKO“ a „ŠVÉDSKO“.

2. V části II (zvláštní dávky při narození dítěte a při osvojení dítěte):

a) oddíl „A. BELGIE“ se označuje jako „BELGIE“;

b) za oddíl „BELGIE“ se vkládají nové oddíly, které znějí:

„BULHARSKO

Jednorázová mateřská dávka (zákon o rodinných přídavcích na děti).

ČESKÁ REPUBLIKA

Porodné.

ESTONSKO

- a) Porodné;
- b) Příspěvek při osvojení dítěte.;
- c) dosavadní oddíly „B. ŠPANĚLSKO“ a „C. FRANCIE“ se označují jako „ŠPANĚLSKO“ a „FRANCIE“;
- d) oddíl „ŠPANĚLSKO“ se nahrazuje tímto:

„ŠPANĚLSKO

Jednorázový příspěvek při narození dítěte a při osvojení dítěte.;

- e) V oddíle „FRANCIE“ se doplňují tato slova:

„... , s výjimkou případů, kdy je vyplácen osobě, na kterou se i nadále vztahují francouzské právní předpisy podle článku 12 nebo 16“.

- f) za oddíl „FRANCIE“ se vkládají nové oddíly, které znějí:

„LOTYŠSKO

- a) Příspěvek při narození dítěte;
- b) Příspěvek při osvojení dítěte.

LITVA

Jednorázový příspěvek na dítě.;

- g) dosavadní oddíl „D. LUCEMBURSKO“ se označuje jako „LUCEMBURSKO“;
- h) za oddíl „LUCEMBURSKO“ se vkládají nové oddíly, které znějí:

„MAĎARSKO

Mateřský příspěvek.

POLSKO

Jednorázový příspěvek při narození dítěte (zákon o rodinných dávkách).

RUMUNSKO

- a) Porodné;
- b) Výbava pro novorozence.

SLOVINSKO

Příspěvek při narození dítěte.

SLOVENSKO

- a) Porodné;
- b) Doplatek k porodnému.;
- i) dosavadní oddíl „E. FINSKO“ se označuje jako „FINSKO“.

B. Příloha II se mění takto:

„PŘÍLOHA II

USTANOVENÍ ÚMLUV, KTERÉ ZŮSTÁVAJÍ V PLATNOSTI A KTERÉ SE PŘÍPADNĚ OMEZUJÍ NA OSOBY, NA NĚŽ SE VZTAHUJÍ (čl. 8 odst. 1)**Obecné poznámky**

Je třeba pamatovat na to, že v této příloze nejsou uvedena ustanovení dvoustranných úmluv, které nespádají do oblasti působnosti tohoto nařízení a které zůstávají v platnosti mezi členskými státy. Sem patří závazky mezi členskými státy vyplývající z úmluv, jež obsahují například ustanovení týkající se sítání dob pojištění získaných ve třetí zemi.

Ustanovení úmluv o sociálním zabezpečení, které zůstávají použitelné

BELGIE – NĚMECKO

Články 3 a 4 závěrečného protokolu ze dne 7. prosince 1957 k obecné úmluvě ze stejného dne, ve znění dodatkového protokolu ze dne 10. listopadu 1960 (zápočet dob pojištění získaných v některých pohraničních regionech před druhou světovou válkou, během ní a po ní).

BELGIE – LUCEMBURSKO

Úmluva ze dne 24. března 1994 o sociálním zabezpečení přeshraničních pracovníků (týkající se doplňkové paušální náhrady).

BULHARSKO – NĚMECKO

Ustanovení čl. 28 odst. 1 písm. b) úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 17. prosince 1997 (zachování úmluv uzavřených mezi Bulharskem a bývalou Německou demokratickou republikou pro osoby, které již pobíraly důchod před rokem 1996).

BULHARSKO – RAKOUSKO

Ustanovení čl. 38 odst. 3 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 14. dubna 2005 (zápočet dob pojištění získaných do 27. listopadu 1961); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje tato úmluva.

BULHARSKO – SLOVINSKO

Ustanovení čl. 32 odst. 2 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 18. prosince 1957 (zápočet dob pojištění získaných do 31. prosince 1957).

ČESKÁ REPUBLIKA – NĚMECKO

Ustanovení čl. 39 odst. 1 písm. b) a c) smlouvy o sociálním zabezpečení ze dne 27. července 2001 (zachování dohody uzavřené mezi bývalou Československou republikou a bývalou Německou demokratickou republikou pro osoby, které již pobíraly důchod před rokem 1996); zápočet dob pojištění získaných v jednom ze smluvních států pro osoby, které ke dni 1. září 2002 za tyto doby již pobíraly důchod od druhého smluvního státu a přitom pobývaly na jeho území).

ČESKÁ REPUBLIKA – KYPR

Ustanovení čl. 32 odst. 4 smlouvy o sociálním zabezpečení ze dne 19. ledna 1999 (určení pravidel pro výpočet dob zaměstnání získaných podle příslušné dohody z roku 1976); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

ČESKÁ REPUBLIKA – LUCEMBURSKO

Ustanovení čl. 52 odst. 8 smlouvy o sociálním zabezpečení ze dne 17. listopadu 2000 (zápočet dob důchodového pojištění pro politické uprchlíky).

ČESKÁ REPUBLIKA – RAKOUSKO

Ustanovení čl. 32 odst. 3 smlouvy o sociálním zabezpečení ze dne 20. července 1999 (zápočet dob pojištění získaných před 27. listopadem 1961); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

ČESKÁ REPUBLIKA – SLOVENSKO

Ustanovení článků 12, 20 a 33 smlouvy o sociálním zabezpečení ze dne 29. října 1992 (článek 12 určuje příslušnost pro přiznávání pozůstalostních důchodů; článek 20 určuje pravidla pro výpočet dob pojištění získaných do dne rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky; článek 33 určuje příslušnost pro výplatu důchodů přiznaných do dne rozdělení České a Slovenské Federativní Republiky).

DÁNSKO – FINSKO

Článek 7 Severské úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 18. srpna 2003 (týkající se krytí zvláštních cestovních nákladů v případě onemocnění během pobytu v jiné severské zemi, jež vyžaduje zvýšené náklady na zpáteční cestu do země bydliště).

DÁNSKO – ŠVÉDSKO

Článek 7 Severské úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 18. srpna 2003 (týkající se krytí zvláštních cestovních nákladů v případě onemocnění během pobytu v jiné severské zemi, jež vyžaduje zvýšené náklady na zpáteční cestu do země bydliště).

NĚMECKO – ŠPANĚLSKO

Ustanovení čl. 45 odst. 2 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 4. prosince 1973 (zastoupení diplomatickými a konzulárními orgány).

NĚMECKO – FRANCIE

- a) Dodatková dohoda č. 4 ze dne 10. července 1950 k obecné úmluvě ze stejného dne, ve znění dodatku č. 2 ze dne 18. června 1955 (zápočet dob pojištění získaných v období od 1. července 1940 do 30. června 1950);
- b) Hlava I uvedeného dodatku č. 2 (zápočet dob pojištění získaných do 8. května 1945);
- c) Body 6, 7 a 8 obecného protokolu ze dne 10. července 1950 k obecné úmluvě ze stejného dne (správní ujednání);
- d) Hlavy II, III a IV dohody ze dne 20. prosince 1963 (sociální zabezpečení v Sársku).

NĚMECKO – LUCEMBURSKO

Články 4, 5, 6 a 7 smlouvy ze dne 11. července 1959 (zápočet dob pojištění získaných v období od září roku 1940 do června roku 1946).

NĚMECKO – MAĎARSKO

Ustanovení čl. 40 odst. 1 písm. b) úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 2. května 1998 (zachování úmluvy uzavřené mezi bývalou Německou demokratickou republikou a Maďarskem pro osoby, které již pobíraly důchod před rokem 1996).

NĚMECKO – NIZOZEMSKO

Články 2 a 3 dodatkové dohody č. 4 ze dne 21. prosince 1956 k úmluvě ze dne 29. března 1951 (vyřízení nároků nizozemských pracovníků získaných v rámci německého systému sociálního pojištění v období od 13. května 1940 do 1. září 1945).

NĚMECKO – RAKOUSKO

- a) Ustanovení čl. 1 odst. 5 a článku 8 úmluvy o pojištění pro případ nezaměstnanosti ze dne 19. července 1978 a bodu 10 závěrečného protokolu k této úmluvě (poskytování příspěvků v nezaměstnanosti přeshraničním pracovníkům předchozím státem zaměstnání) se nadále použijí pro osoby, které vykonávaly přeshraniční práci do 1. ledna 2005 včetně a které se stanou nezaměstnanými do 1. ledna 2011;
- b) Ustanovení čl. 14 odst. 2 písm. g), h), i) a j) úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 4. října 1995 (určení příslušnosti obou zemí, pokud jde o dřívější pojistné případy a získané doby pojištění); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

NĚMECKO – POLSKO

- a) Úmluva ze dne 9. října 1975 o důchodovém a úrazovém pojištění, za podmínek a v oblasti působnosti čl. 27 odst. 2 až 4 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 8. prosince 1990 (zachování právního statusu osob, které měly bydliště na území Německa nebo Polska do 1. ledna 1991 a které tam i nadále pobývají, a to na základě úmluvy z roku 1975);
- b) Ustanovení čl. 27 odst. 5 a čl. 28 odst. 2 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 8. prosince 1990 (zachování nároku na důchod vyplácený na základě úmluvy z roku 1957 uzavřené mezi bývalou Německou demokratickou republikou a Polskem; zápočet dob pojištění získaných polskými zaměstnanci podle úmluvy z roku 1988 uzavřené mezi bývalou Německou demokratickou republikou a Polskem).

NĚMECKO – RUMUNSKO

Ustanovení čl. 28 odst. 1 písm. b) úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 8. dubna 2005 (zachování úmluvy uzavřené mezi bývalou Německou demokratickou republikou a Rumunskem pro osoby, které již pobíraly důchod před rokem 1996).

NĚMECKO – SLOVINSKO

Ustanovení článku 42 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 24. září 1997 (vyřízení nároků získaných do 1. ledna 1956 v rámci systému sociálního zabezpečení druhého smluvního státu); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

NĚMECKO – SLOVENSKO

Ustanovení čl. 29 odst. 1 druhého a třetího pododstavce dohody ze dne 12. září 2002 (zachování úmluvy uzavřené mezi bývalou Československou republikou a bývalou Německou demokratickou republikou pro osoby, které již pobíraly důchod před rokem 1996; zápočet dob pojištění získaných v jednom ze smluvních států pro osoby, které ke dni 01.12.03 za tyto doby již pobíraly důchod od druhého smluvního státu a přitom pobývaly na jeho území).

NĚMECKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

- a) ustanovení čl. 7 odst. 5 a 6 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 20. dubna 1960 (právní předpisy platné pro civilní zaměstnance ozbrojených sil);
- b) ustanovení čl. 5 odst. 5 a 6 úmluvy o pojištění pro případ nezaměstnanosti ze dne 20. dubna 1960 (právní předpisy platné pro civilní zaměstnance ozbrojených sil).

IRSKO – SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Ustanovení čl. 19 odst. 2 dohody ze dne 14. prosince 2004 o sociálním zabezpečení (týkající se převodu a zápočtu některých nároků na dávky v invaliditě).

ŠPANĚLSKO – PORTUGALSKO

Článek 22 obecné úmluvy ze dne 11. června 1969 (vývoz dávek v nezaměstnanosti). Tento údaj zůstane v platnosti po dobu dvou let ode dne použitelnosti nařízení (ES) č. 883/2004.

ITÁLIE – SLOVINSKO

- a) Dohoda o úpravě vzájemných závazků v oblasti sociálního zabezpečení s odkazem na odstavec 7 přílohy XIV mírové smlouvy, uzavřená výměnou not dne 5. února 1959 (zápočet dob pojištění získaných do 18. prosince 1954); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje tato úmluva.
- b) Ustanovení čl. 45 odst. 3 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 7. července 1997 týkající se bývalé zóny B Svobodného území Terst (zápočet dob pojištění získaných do 5. října 1956); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje tato úmluva.

LUCEMBURSKO – PORTUGALSKO

Dohoda ze dne 10. března 1997 (o uznávání rozhodnutí institucí jedné smluvní strany týkající se invalidního stavu žadatelů o důchod od institucí druhé smluvní strany).

LUCEMBURSKO – SLOVENSKO

Ustanovení čl. 50 odst. 5 smlouvy o sociálním zabezpečení ze dne 23. května 2002 (zápočet dob důchodového pojištění pro politické uprchlíky).

MAĎARSKO – RAKOUSKO

Ustanovení čl. 36 odst. 3 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 31. března 1999 (zápočet dob pojištění získaných do 27. listopadu 1961); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

MAĎARSKO – SLOVINSKO

Článek 31 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 7. října 1957 (zápočet dob pojištění získaných do 29. května 1956); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

MAĎARSKO – SLOVENSKO

Ustanovení čl. 34 odst. 1 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 30. ledna 1959 (čl. 34 odst. 1 uvedené úmluvy stanoví, že doby pojištění přiznané přede dnem podpisu úmluvy se považují za doby pojištění smluvního státu, na jehož území měla oprávněná osoba své bydliště); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

RAKOUSKO – POLSKO

Ustanovení čl. 33 odst. 3 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 7. září 1998 (zápočet dob pojištění získaných do 27. listopadu 1961); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

RAKOUSKO – RUMUNSKO

Ustanovení čl. 37 odst. 3 dohody o sociálním zabezpečení ze dne 28. října 2005 (zápočet dob pojištění získaných do 27. listopadu 1961); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

RAKOUSKO – SLOVINSKO

Článek 37 úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 10. března 1997 (zápočet dob pojištění získaných do 1. ledna 1956); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

RAKOUSKO – SLOVENSKO

Ustanovení čl. 34 odst. 3 smlouvy o sociálním zabezpečení ze dne 21. prosince 2001 (zápočet dob pojištění získaných do 27. listopadu 1961); použitelnost tohoto ustanovení zůstává omezena na osoby, na které se vztahuje.

FINSKO – ŠVÉDSKO

Článek 7 Severské úmluvy o sociálním zabezpečení ze dne 18. srpna 2003 (týkající se krytí zvláštních cestovních nákladů v případě onemocnění během pobytu v jiné severské zemi, jež vyžaduje zvýšené náklady na zpáteční cestu do země bydliště).“

C. Příloha III se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA III

**OMEZENÍ NÁROKŮ NA VĚCNÉ DÁVKY RODINNÝCH PŘÍSLUŠNÍKŮ PŘÍHRANIČNÍCH PRACOVNÍKŮ
(čl. 18 odst. 2)**

DÁNSKO

ESTONSKO (použije se po dobu uvedenou v čl. 87 odst. 10a)

IRSKO

ŠPANĚLSKO (použije se po dobu uvedenou v čl. 87 odst. 10a)

ITÁLIE (použije se po dobu uvedenou v čl. 87 odst. 10a)

LITVA (použije se po dobu uvedenou v čl. 87 odst. 10a)

MAĎARSKO (použije se po dobu uvedenou v čl. 87 odst. 10a)

NIZOZEMSKO (použije se po dobu uvedenou v čl. 87 odst. 10a)

FINSKO

ŠVÉDSKO

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ“.

D. Příloha IV se mění takto:

1) Za údaj „BELGIE“ se vkládají tyto údaje:

„BULHARSKO

ČESKÁ REPUBLIKA“.

2) Údaj „ITÁLIE“ se vypouští.

3) Za údaj „FRANCIE“ se vkládá údaj „KYPR“.

4) Za údaj „LUCSEMBURSKO“ se vkládají tyto údaje:

„MAĎARSKO

NIZOZEMSKO“.

5) Za údaj „RAKOUSKO“ se vkládají tyto údaje:

„POLSKO

SLOVINSKO“.

E. Příloha VI se mění takto:

1) Na začátek přílohy se vkládají nové oddíly, které znějí:

„ČESKÁ REPUBLIKA

Plné invalidní důchody pro osoby, jejichž plná invalidita vznikla před dosažením osmnácti let věku a které nebyly po potřebnou dobu pojištěny (§ 42 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění).

ESTONSKO

- a) Invalidní důchody, které byly přiznány před 1. dubnem 2000 podle zákona o státních příspěvcích a zůstaly zachovány podle zákona o státním důchodovém pojištění;
- b) Státní důchody přiznané na základě invalidity podle zákona o státním důchodovém pojištění.
- c) Invalidní důchody, které byly přiznány podle zákona o službě v ozbrojených silách, zákona o policejní službě, zákona o úřadu státního zástupce, zákona o statusu soudců, zákona o platech, důchodech a dalším sociálním zajištění členů Riigikogu a zákona o funkčních požitcích prezidenta republiky.“
- 2) Oddíly „A. ŘECKO“ a „B. IRSKO“ se označují jako oddíly „IRSKO“ a „ŘECKO“.
- 3) Oddíl „IRSKO“ se vyjímá a vkládá před oddíl „ŘECKO“ a nahrazuje se tímto:
- „Část 2 kapitola 17 zákona o sociálním zabezpečení z roku 2005 v úplném znění.“
- 4) Za oddíl „ŘECKO“ se vkládá nový oddíl, který zní:

„LOTYŠSKO

Invalidní důchody (třetí skupina) podle čl. 16 odst. 1 bodu 2 zákona o státních důchodech ze dne 1. ledna 1996“.

5) Oddíl „C. FINSKO“ se nahrazují tímto:

„FINSKO

Státní důchody pro osoby, které se narodily s postižením nebo se staly postiženými v raném věku (zákon č. 568/2007 o státních důchodech);

Invalidní důchody podle přechodných pravidel, přiznané do 1. ledna 1994 (zákon č. 569/2007 o výkonu zákona o státních důchodech).“

6) Oddíly „D. ŠVÉDSKO“ a „E. SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ“ se označují jako „ŠVÉDSKO“ a „SPOJENÉ KRÁLOSTVÍ“.

F. Příloha VII se mění takto:

- 1) V tabulkách s nadpisy „BELGIE“ a „FRANCIE“ se zrušují řádky týkající se Lucemburska.
- 2) Tabulka s nadpisem „LUCSEMBURSKO“ se zrušuje.

G. Příloha VIII se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA VIII

PŘÍPADY, KDY SE OD POMĚRNÉHO VÝPOČTU UPOUŠTÍ NEBO KDY SE POMĚRNÝ VÝPOČET NEPOUŽÍJE (čl. 52 odst. 4 a čl. 52 odst. 5)

Část 1: Případy, kdy se od poměrného výpočtu upouští podle čl. 52 odst. 4

DÁNSKO

Všechny žádosti o důchody uvedené v zákoně o sociálních důchodech kromě důchodů uvedených v příloze IX.

IRSKO

Všechny žádosti o státní (přechodné a příspěvkové) důchody, vdovské (příspěvkové) důchody a vdovecké (příspěvkové) důchody.

KYPR

Všechny žádosti o starobní, invalidní, vdovské a vdovecké důchody.

LOTYŠSKO

- a) Všechny žádosti o invalidní důchody (zákon o státních důchodech ze dne 1. ledna 1996).
- b) Všechny žádosti o pozůstalostní důchody (zákon o státních důchodech ze dne 1. ledna 1996; zákon o důchodech hrazených státem ze dne 1. července 2001).

LITVA

Všechny žádosti o pozůstalostní důchody ze státního sociálního pojištění, které se vyměřují podle základní výše pozůstalostního důchodu (zákon o důchodu ze státního sociálního pojištění).

NIZOZEMSKO

Všechny žádosti o starobní důchody na základě nizozemského zákona o obecném starobním pojištění (AOW).

RAKOUSKO

- a) Všechny žádosti o dávky podle spolkového zákona ze dne 9. září 1955 o všeobecném sociálním pojištění (ASVG), spolkového zákona ze dne 11. října 1978 o sociálním pojištění osob činných v obchodě (GSVG), spolkového zákona ze dne 11. října 1978 o sociálním pojištění zemědělců (BSVG) a spolkového zákona ze dne 30. listopadu 1978 o sociálním pojištění osob činných ve svobodných povoláních (FSVG).
- b) Všechny žádosti o invalidní důchody na základě důchodového účtu podle všeobecného zákona o důchodech (APG) ze dne 18. listopadu 2004.
- c) Všechny žádosti o pozůstalostní důchody na základě důchodového účtu podle všeobecného zákona o důchodech (APG) ze dne 18. listopadu 2004, pokud se neuplatní zvýšení dávek v souvislosti s dodatečnými měsíci pojištění podle čl. 7 odst. 2 všeobecného zákona o důchodech (APG).
- d) Všechny žádosti o invalidní a pozůstalostní důchody rakouské zemské lékařské komory (Landesärztekammer) podle základního zajištění (základní a veškeré doplňkové dávky nebo základní důchod).
- e) Všechny žádosti o podporu v případě trvalé pracovní invalidity a podporu pozůstalé osoby z důchodového fondu rakouské komory veterinárních lékařů.
- f) Všechny žádosti o dávky v případě pracovní invalidity, vdovské a sirotčí důchody podle stanov institucí sociálního zabezpečení rakouských sdružení advokátních komor, části A.

POLSKO

Všechny žádosti o invalidní důchody, starobní důchody na základě dávkově definovaného systému a pozůstalostní důchody.

PORTUGALSKO

Všechny žádosti o invalidní, starobní a pozůstalostní důchody, s výjimkou případů, kdy celková doba pojištění získaná podle právních předpisů více než jednoho členského státu činí nejméně 21 kalendářních let, doby vnitrostátního pojištění činí nejvýše 20 let a výpočet se provádí podle článku 11 vyhlášky č. 35/2002 ze dne 19. února.

SLOVENSKO

- a) Všechny žádosti o pozůstalostní důchod (vdovský, vdovecký a sirotčí důchod), jenž se vypočítává podle právních předpisů platných před 1. lednem 2004 a jehož výše se odvozuje od důchodu dříve vypláceného zemřelé osobě.
- b) Všechny žádosti o důchody, které se vypočítávají podle zákona č. 461/2003 Sb. o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

ŠVÉDSKO

Všechny žádosti o minimální důchod ve formě starobního důchodu (zákon 1998:702) a starobní důchod ve formě doplňkového důchodu (zákon 1998:674).

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Všechny žádosti o starobní důchod, vdovské dávky a dávky v případě úmrtí kromě těch, u kterých:

- a) během daňového roku začínajícího dne 6. dubna 1975 nebo později:
 - i) dotyčná osoba získala doby pojištění, zaměstnání nebo bydlení podle právních předpisů Spojeného království a jiného členského státu; a jeden nebo více daňových roků se nebere v úvahu ve smyslu právních předpisů Spojeného království;

- ii) doby pojištění získané podle právních předpisů platných ve Spojeném království pro doby před 5. červencem 1948 se berou v úvahu pro účely čl. 52 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení použitím dob pojištění, zaměstnání nebo bydlení podle právních předpisů jiného členského státu.

Všechny žádosti o doplňkové důchody podle článku 44 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992 a článku 44 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení (Severní Irsko) z roku 1992.

Část 2: Případy, ve kterých se použije čl. 52 odst. 5

BULHARSKO

Starobní důchody z doplňkového povinného důchodového pojištění podle části II hlavy II zákona o sociálním pojištění.

ESTONSKO

Povinný fondový systém starobních důchodů.

FRANCIE

Základní nebo doplňkové systémy, ve kterých jsou dávky ve stáří vyměřovány na základě důchodových bodů.

LOTYŠSKO

Starobní důchody (zákon o starobních důchodech ze dne 1. ledna 1996; zákon o důchodech hrazených státem ze dne 1. července 2001).

MAĎARSKO

Důchodové dávky na základě účasti v soukromých penzijních fondech.

RAKOUSKO

- a) Starobní důchody na základě důchodového účtu podle všeobecného zákona o důchodech (APG) ze dne 18. listopadu 2004.
- b) Povinné dávky podle článku 41 spolkového zákona ze dne 28. prosince 2001, BGBl I č. 154, o všeobecném mzdovém fondu rakouských farmaceutů (Pharmazeutische Gehaltskasse für Österreich).
- c) Starobní a předčasné starobní důchody rakouské zemské lékařské komory podle základního zajištění (základní a veškeré doplňkové dávky nebo základní důchod) a veškeré důchodové dávky rakouské zemské lékařské komory na základě doplňkového zajištění (doplňkový nebo individuální důchod).
- d) Podpora ve stáří z důchodového fondu rakouské komory veterinárních lékařů.
- e) Dávky podle stanov institucí sociálního zabezpečení rakouských sdružení advokátních komor, částí A i B, s výjimkou žádostí o dávky v invaliditě a vdovské a sirotčí důchody podle stanov institucí sociálního zabezpečení rakouských sdružení advokátních komor, částí A.
- f) Dávky od institucí sociálního zabezpečení spolkové komory architektů a techniků podle zákona o komoře civilních techniků (Ziviltechnikerkammergesetz) 1993 a stanov institucí sociálního zabezpečení, s výjimkou dávek z důvodu pracovní invalidity a z nich vyplývajících pozůstalostních dávek.
- g) Dávky podle stanov instituce sociálního zabezpečení spolkové komory odborných účetních a daňových poradců, v souladu s rakouským zákonem o odborných účetních a daňových poradcích (Wirtschaftstreuhänderberufsgesetz).

POLSKO

Starobní důchody podle příspěvkově definovaného systému.

SLOVINSKO

Důchod z povinného penzijního připojištění.

SLOVENSKO

Povinné starobní důchodové spoření.

ŠVÉDSKO

Důchod závisející na příjmu a důchod na základě pojištění (zákon 1998:674).

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

Odstupňované důchodové dávky vyplácené podle článků 36 a 37 zákona o všeobecném pojištění z roku 1965 a článků 35 a 36 zákona o všeobecném pojištění (Severní Irsko) z roku 1966.“

H. Příloha IX se mění takto:

1) V části I:

- a) oddíly „A. BELGIE“, „B. DÁNSKO“, „C. ŘECKO“, „D. ŠPANĚLSKO“, „E. FRANCIE“, „F. IRSKO“, „G. NIZOZEMSKO“, „H. FINSKO“ a „I. ŠVÉDSKO“ se označují jako oddíly „BELGIE“, „DÁNSKO“, „ŘECKO“, „ŠPANĚLSKO“, „FRANCIE“, „IRSKO“, „NIZOZEMSKO“, „FINSKO“ a „ŠVÉDSKO“;
- b) Oddíl „IRSKO“ se přesouvá mezi oddíl „DÁNSKO“ a „ŘECKO“;
- c) za oddíl „FRANCIE“ se vkládá nový oddíl, který zní:

„LOTYŠSKO

Invalidní důchody (třetí skupina) podle čl. 16 odst. 1 a 2 zákona o státních důchodech ze dne 1. ledna 1996.“;

- d) V oddíle „NIZOZEMSKO“ se doplňují tato slova:

„Zákon ze dne 10. listopadu 2005 o práci a mzdě podle pracovní schopnosti (WIA)“;

- e) Oddíl „FINSKO“ se nahrazují tímto:

„Státní důchody pro osoby, které se narodily s postižením nebo se staly postiženými v raném věku (zákon č. 568/2007 o státních důchodech)

Státní důchody a pozůstalostní důchody určené podle přechodných pravidel a přiznané do 1. ledna 1994 (zákon č. 569/2007 o výkonu zákona o státních důchodech)

Doplňková výše sirotčího důchodu při výpočtu nezávislé dávky podle zákona o státních důchodech (zákon č. 568/2007 o státních důchodech)“

- f) Oddíl „ŠVÉDSKO“ se nahrazuje tímto:

„Švédská podpora v nemoci a podpora při pracovní neschopnosti závislá na příjmu (zákon 1962:381)

Švédský minimální důchod a minimální podpora, jež nahradily plné švédské státní důchody poskytované podle právních předpisů o státních důchodech platných přede dnem 1. ledna 1993, a plný státní důchod přiznaný v rámci přechodných pravidel právních předpisů platných od tohoto dne“.

2) V části II:

- a) oddíly „A. NĚMECKO“, „B. ŠPANĚLSKO“, „C. ITÁLIE“, „D. LUCEMBURSKO“, „E. FINSKO“, a „F. ŠVÉDSKO“ se označují jako „NĚMECKO“, „ŠPANĚLSKO“, „ITÁLIE“, „LUCEMBURSKO“, „FINSKO“, a „ŠVÉDSKO“
- b) za oddíl „ITÁLIE“ se vkládají nové oddíly, které znějí:

„LOTYŠSKO

Pozůstalostní důchod vypočítaný na základě dob pojištění považovaných za získané (čl. 23 odst. 8 zákona o státních důchodech ze dne 1. ledna 1996)

LITVA

- a) Důchody z důvodu pracovní neschopnosti ze státního sociálního pojištění, vyplácené podle zákona o důchodu ze státního sociálního pojištění;
- b) Pozůstalostní a sirotčí důchody ze státního sociálního pojištění, vypočítané na základě důchodu zesulé osoby z důvodu pracovní neschopnosti podle zákona o důchodu ze státního sociálního pojištění“;
- c) za oddíl „LUCEMBURSKO“ se vkládá nový oddíl, který zní:

„SLOVENSKO

- a) Slovenský invalidní důchod a pozůstalostní důchod z něj odvozený;

b) invalidní důchod pro osobu, která se stala invalidní jako vyživované dítě a u které se požadovaná doba pojištění vždy považovala za splněnou (čl. 70 odst. 2, čl. 72 odst. 3 a čl. 73 odst. 3 a 4 zákona č. 461/2003 o sociálním pojištění, ve znění pozdějších předpisů)“;

3) V části III:

Slova „Severská úmluva ze dne 15. června 1992 o sociálním zabezpečení“ se nahrazuje slovy „Severská úmluva o sociálním zabezpečení ze dne 18. srpna 2003“.

I. Příloha X se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA X

ZVLÁŠTNÍ NEPŘÍSPĚVKOVÉ PENĚŽITÉ DÁVKY (čl. 70 odst. 2 písm. c))

BELGIE

- a) Příspěvek k náhradě příjmů (zákon ze dne 27. února 1987)
- b) Zaručený příjem pro starší osoby (zákon ze dne 22. března 2001)

BULHARSKO

Sociální starobní důchod (článek 89 zákona o sociálním pojištění)

ČESKÁ REPUBLIKA

Sociální příplatek (zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře).

DÁNSKO

Výdaje na bydlení pro důchodce (zákon o pomoci pro individuální bydlení, v úplném znění zákona č. 204 ze dne 29. března 1995)

NĚMECKO

- a) Základní příjem na úrovni životního minima pro starší osoby a pro osoby se sníženou schopností výděлку podle knihy XII kapitoly 4 zákona o sociálním zabezpečení
- b) Dávky na zajištění živobytí podle základního ustanovení pro uchazeče o zaměstnání, pokud nejsou s ohledem na tyto dávky splněny požadavky opravňující k dočasnému příplatku po obdržení dávek v nezaměstnanosti (čl. 24 odst. 1 knihy II zákona o sociálním zabezpečení)

ESTONSKO

- a) Příspěvky pro dospělé osoby se zdravotním postižením (zákon o sociálních dávkách pro osoby se zdravotním postižením ze dne 27. ledna 1999)
- b) Státní podpora v nezaměstnanosti (zákon o službách a podpoře na trhu práce ze dne 29. září 2005)

IRSKO

- a) Dávka při hledání zaměstnání (zákon o sociálním zabezpečení v úplném znění z roku 2005, část 3 kapitola 2)
- b) Státní (nepříspěvkový) důchod (zákon o sociálním zabezpečení v úplném znění z roku 2005 část 3 kapitola 4)
- c) Vdovský (nepříspěvkový) a vdovecký (nepříspěvkový) důchod (zákon o sociálním zabezpečení v úplném znění z roku 2005, část 3 kapitola 6)
- d) Příspěvek v invaliditě (zákon o sociálním zabezpečení v úplném znění z roku 2005 část 3 kapitola 10)
- e) Příspěvek na mobilitu (zákon o veřejném zdraví z roku 1970, článek 61)
- f) Důchod pro nevidomé (zákon o sociálním zabezpečení v úplném znění z roku 2005, část 3 kapitola 5)

ŘECKO

Zvláštní dávky pro starší osoby (zákon č. 1296/82)

ŠPANĚLSKO

- a) Záruka minimálního příjmu (zákon č. 13/82 ze dne 7. dubna 1982)
- b) Peněžité dávky na pomoc starším osobám a invalidům nezpůsobilým k práci (královská vyhláška č. 2620/81 ze dne 24. července 1981);
- c) i) Nepříspěvkové invalidní a starobní důchody uvedené v čl. 38 odst. 1 úplného znění obecného zákona o sociálním zabezpečení, schváleného královskou legislativní vyhláškou č. 1/1994 ze dne 20. června 1994 a

- ii) dávky doplňující výše uvedené důchody, které jsou stanoveny v právních předpisech autonomních oblastí, pokud tyto příplatky zaručují příjem na úrovni životního minima s ohledem na hospodářskou a sociální situaci v dotčených autonomních oblastech
- d) Příspěvky na podporu mobility a náhradu nákladů na dopravu (zákon č. 13/1982 ze dne 7. dubna 1982)

FRANCIE

- a) Doplňkové příspěvky:
 - i) ze zvláštního fondu pro invaliditu a
 - ii) z fondu solidarity pro starobní důchody, pokud jde o získaná práva
(zákon ze dne 30. června 1956, kodifikovaný v knize VIII zákoníku sociálního zabezpečení)
- b) Příspěvek dospělým zdravotně postiženým (zákon ze dne 30. června 1975, kodifikovaný v knize VIII zákoníku sociálního zabezpečení)
- c) Zvláštní příspěvek, pokud jde o získaná práva (zákon ze dne 10. července 1952, kodifikovaný v knize VIII zákoníku sociálního zabezpečení)
- d) Starobní příspěvek solidarity (nařízení ze dne 24. června 2004, kodifikované v knize VIII zákoníku sociálního zabezpečení) s účinností od 1. ledna 2006

ITÁLIE

- a) Sociální důchody pro osoby bez prostředků (zákon č. 153 ze dne 30. dubna 1969)
- b) Důchody a příspěvky pro civilní zdravotně postižené osoby a invalidy (zákony č. 118 ze dne 30. března 1971, č. 18 ze dne 11. února 1980 a č. 508 ze dne 23. listopadu 1988)
- c) Důchody a příspěvky pro hluchoněmé (zákony č. 381 ze dne 26. května 1970 a č. 508 ze dne 23. listopadu 1988)
- d) Důchody a příspěvky pro civilní nevidomé (zákony č. 382 ze dne 27. května 1970 a č. 508 ze dne 23. listopadu 1988)
- e) Příplatky k minimálním důchodům (zákony č. 218 ze dne 4. dubna 1952, č. 638 ze dne 11. listopadu 1983 a č. 407 ze dne 29. prosince 1990)
- f) Příplatky k dávkám v invaliditě (zákon č. 222 ze dne 12. června 1984)
- g) Sociální příspěvek (zákon č. 335 ze dne 8. srpna 1995)
- h) Zvýšení sociálních dávek (čl. 1 odst. 1 a 12 zákona č. 544 ze dne 29. prosince 1988 ve znění pozdějších předpisů)

KYPR

- a) Sociální důchod (zákon o sociálních důchodech z roku 1995 (zákon č. 25(I)/95) ve znění pozdějších předpisů)
- b) Příspěvek pro osoby s těžkým motorickým postižením (rozhodnutí Rady ministrů č. 38 210 ze dne 16. října 1992, č. 41 370 ze dne 1. srpna 1994, č. 46 183 ze dne 11. června 1997 a č. 53 675 ze dne 16. května 2001)
- c) Zvláštní příspěvek pro nevidomé (zákon o zvláštních příspěvcích z roku 1996 (zákon č. 77(I)/96) ve znění pozdějších předpisů)

LOTYŠSKO

- a) Dávka státního sociálního zabezpečení (zákon o státních sociálních dávkách ze dne 1. ledna 2003)
- b) Příspěvek na úhradu nákladů na dopravu pro postižené osoby s omezenou pohyblivostí (zákon o státních sociálních dávkách ze dne 1. ledna 2003)

LITVA

- a) Důchod sociální pomoci (zákon z roku 2005 o dávkách státní sociální pomoci, článek 5)
- b) Zvláštní pomocný příspěvek (zákon z roku 2005 o dávkách státní sociální pomoci, článek 15)
- c) Příspěvek na dopravu pro zdravotně postižené osoby s pohybovými problémy (zákon z roku 2000 o příspěvku na dopravu, článek 7)

LUCEMBURSKO

Příjem pro těžce zdravotně postižené (čl. 1 odst. 2 zákona ze dne 12. září 2003), s výjimkou osob uznaných za zdravotně postižené pracovníky a zaměstnaných na normálním trhu práce nebo v chráněném prostředí

MAĎARSKO

- a) Invalidní důchod (vyhláška Rady ministrů č. 83/1987 (XII 27) o invalidním důchodu)
- b) Nepříspěvkový starobní důchod (zákon č. III z roku 1993 o správě sociálních věcí a sociálních dávkách)
- c) Příspěvek na přepravu (vládní vyhláška č. 164/1995 (XII 27) o příspěvcích na přepravu pro osoby s těžkým zdravotním postižením)

MALTA

- a) Doplnkový příspěvek (článek 73 zákona o sociálním zabezpečení (kap. 318) z roku 1987)
- b) Starobní důchod (zákon o sociálním zabezpečení (kap. 318) 1987)

NIZOZEMSKO

- a) Zákon o pomoci v invaliditě pro mladé zdravotně postižené ze dne 24. dubna 1997 (Wajong)
- b) Zákon o doplňkových dávkách ze dne 6. listopadu 1986 (TW)

RAKOUSKO

Vyrovňovací příspěvek (spolkový zákon ze dne 9. září 1955 o všeobecném sociálním pojištění – ASVG, spolkový zákon ze dne 11. října 1978 o živnostenském sociálním pojištění – GSVG a spolkový zákon ze dne 11. října 1978 o sociálním pojištění zemědělců – BSVG)

POLSKO

Sociální důchod (zákon o sociálním důchodu ze dne 27. června 2003)

PORTUGALSKO

- a) Nepříspěvkový státní starobní a invalidní důchod (zákonný dekret č. 464/80 ze dne 13. října 1980)
- b) Nepříspěvkový vdovský a vdovecký důchod (nařízení č. 52/81 ze dne 11. listopadu 1981)
- c) Solidární starobní příspěvek (zákonný dekret č. 232/2005 ze dne 29. prosince 2005, ve znění zákonného dekretu č. 236/2006 ze dne 11. prosince 2006)

SLOVINSKO

- a) Státní důchod (zákon o penzijním a invalidním pojištění ze dne 23. prosince 1999)
- b) Podpora příjmů důchodců (zákon o penzijním a invalidním pojištění ze dne 23. prosince 1999)
- c) Příspěvek na výživu (zákon o penzijním a invalidním pojištění ze dne 23. prosince 1999)

SLOVENSKO

- a) Úprava důchodů z důvodu jediného zdroje příjmu, přiznaná přede dnem 1. ledna 2004
- b) Sociální důchod, který byl přiznán přede dnem 1. ledna 2004

FINSKO

- a) Příspěvek na bydlení pro důchodce (zákon o příspěvku na bydlení pro důchodce, 571/2007)
- b) Podpora trhu práce (zákon o dávkách v nezaměstnanosti, 1290/2002);
- c) Zvláštní pomoc přistěhovalcům (zákon o zvláštní pomoci přistěhovalcům, 1192/2002)

ŠVÉDSKO

- a) Příspěvky na bydlení pro osoby pobírající důchod (zákon 2001: 761);
- b) Finanční podpora pro starší osoby (zákon 2001: 853)

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

- a) Státní důchodový kredit (zákon o státním důchodovém kreditu z roku 2002 a zákon o státním důchodovém kreditu (Severní Irsko) z roku 2002)
- b) Příspěvky pro uchazeče o zaměstnání vyměřené na základě příjmu (zákon z roku 1995 o uchazečích o zaměstnání a nařízení z roku 1995 o uchazečích o zaměstnání (Severní Irsko))

- c) Podpora příjmu (zákon o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992 a zákon o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení (Severní Irsko) z roku 1992)
- d) Příspěvek na živobytí pro zdravotně postižené – složka určená na mobilitu (zákon o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992 a zákon o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení (Severní Irsko) z roku 1992).“

J. Příloha XI se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA XI

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O POUŽÍVÁNÍ PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ ČLENSKÝCH STÁTŮ (čl. 51 odst. 3, čl. 56 odst. 1 a článek 83)

BELGIE

Žádné

BULHARSKO

Ustanovení čl. 33 odst. 1 bulharského zákona o zdravotním pojištění se použije na všechny osoby, pro něž je Bulharsko příslušným členským státem podle hlavy III kapitoly 1 tohoto nařízení.

ČESKÁ REPUBLIKA

Pro účely vymezení rodinných příslušníků podle čl. 1 písm. i) se manželem nebo manželkou rozumí také registrovaní partneri podle definice uvedené v zákoně České republiky č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství.

DÁNSKO

1. a) Pro účely výpočtu důchodu podle zákona o sociálních důchodech (lov om social pension) se doby činnosti, které příhraniční pracovník nebo pracovník, který odešel do Dánska za práci sezónní povahy, získal podle dánských právních předpisů jako zaměstnanec či osoba samostatně výdělečně činná, považují za doby bydlení, jež v Dánsku získal/a pozůstalý/á manžel/ka, pokud pozůstalého manžela/pozůstalou manželku během uvedených dob pojilo s výše uvedeným pracovníkem manželství bez odluky od lože a stolu nebo odluky de facto z důvodů vzájemné neshody a za předpokladu, že manžel/ka bydlel/a během uvedených dob v jiném členském státě. Pro účely tohoto odstavce se ‚prací sezónní povahy‘ rozumí práce, která je závislá na střídání ročních období a automaticky se každým rokem opakuje.
- b) Pro účely výpočtu důchodů podle zákona o sociálních důchodech (lov om social pension) se doby činnosti, které osoba, na kterou se odst. 2 písm. a) nevztahuje, získala podle dánských právních předpisů jako zaměstnanec či osoba samostatně výdělečně činná před 1. lednem 1984, považují za doby bydlení, jež v Dánsku získal/a pozůstalý/á manžel/ka, pokud pozůstalého/pozůstalou manžela/manželku během uvedených dob pojilo s daným pracovníkem manželství bez odluky od lože a stolu nebo odluky de facto z důvodů vzájemné neshody a za předpokladu, že manžel/ka bydlel/a během uvedených dob v jiném členském státě.
- c) Doby, které mají být zohledněny za podmínek stanovených v písmenech a) a b) nebudou brány v potaz, jestliže se kryjí s dobami, jež jsou zohledněny pro výpočet důchodu splatného dotyčné osobě podle právních předpisů jiného členského státu týkajících se povinného pojištění, nebo s dobami, během nichž dotyčná osoba podle uvedených předpisů důchod pobírala. Tyto doby se však zohlední, jestliže je roční výše uvedeného důchodu nižší než polovina základní částky sociálního důchodu.
2. a) Bez ohledu na ustanovení článku 6 nařízení mají osoby, které nebyly výdělečně činné v jednom nebo více členských státech, nárok na dánský sociální důchod, pouze pokud mají nebo dříve měly trvalý pobyt v Dánsku po dobu alespoň tří let, a které splňují věková omezení stanovená dánskými právními předpisy. S výhradou článku 4 nařízení se článek 7 nevztahuje na dánský sociální důchod, na který uvedené osoby získaly nárok.
- b) Výše uvedená ustanovení se nevztahují na nárok na dánský sociální důchod pro rodinné příslušníky osob, které jsou nebo byly výdělečně činné v Dánsku, nebo pro studenty či jejich rodinné příslušníky.
3. Prozatímní dávkou pro nezaměstnané osoby, které získaly ‚pružné zaměstnání‘ (*ledighedsydelse*) (zákon č. 455 ze dne 10. června 1997), se zabývá hlava III kapitola 6 tohoto nařízení. V případě nezaměstnaných osob odcházejících do jiného členského státu se použijí články 64 a 65, má-li daný členský stát pro stejnou kategorii osob podobný systém zaměstnanosti.
4. Pokud má příjemce dánského sociálního důchodu rovněž nárok na pozůstalostní důchod z jiného členského státu, jsou tyto důchody pro účely dánských právních předpisů považovány za dávky stejného druhu ve smyslu čl. 53 odst. 1 nařízení pod podmínkou, že osoba, jejíž doby pojištění nebo bydlení slouží jako základ pro výpočet pozůstalostního důchodu, získala rovněž nárok na dánský sociální důchod.

NĚMECKO

1. Bez ohledu na čl. 5 písm. a) tohoto nařízení a čl. 5 odst. 4 bod 1 svazku VI zákoníku sociálního zabezpečení (*Sozialgesetzbuch VI*) může osoba, která pobírá starobní důchod v plné výši podle právních předpisů jiného členského státu, požádat o povinné pojištění v rámci německého systému důchodového pojištění.
2. Bez ohledu na čl. 5 písm. a) nařízení a čl. 7 odst. 1 a 3 svazku VI zákoníku sociálního zabezpečení (*Sozialgesetzbuch VI*) se může osoba, která je povinně pojištěna v jiném členském státě nebo pobírá starobní důchod podle právních předpisů jiného členského státu, stát účastníkem systému dobrovolného pojištění v Německu.
3. Pro účely poskytování peněžitých dávek podle § 47 odst. 1 svazku V a § 47 odst. 1 svazku VII zákoníku sociálního zabezpečení (SGB) a § 200 odst. 2 zákona o sociálním pojištění (Reichsversicherungsordnung) pojištěncům žijícím v jiném členském státě stanoví německé systémy pojištění čistou platbu, jež se používá k vyměření dávek, jako kdyby dotyčný pojištěnec žil v Německu, ledaže by pojištěnec požádal o vyměření na základě čisté platby, již skutečně dostává.
4. Státní příslušníci ostatních členských států, jejichž místem trvalého či obvyklého pobytu není Německo a kteří splňují obecné podmínky německého systému důchodového pojištění, mohou platit dobrovolné příspěvky do tohoto systému pouze v případě, že byli v rámci německého systému důchodového pojištění dobrovolně či povinně pojištěni v určité době v minulosti; to se týká i osob bez státní příslušnosti a uprchlíků, jejichž místo trvalého či obvyklého pobytu se nachází v jiném členském státě.
5. *Pauschale Anrechnungszeit* (paušální započitatelná doba) se podle článku 253 *Sozialgesetzbuch VI* (svazku VI zákoníku sociálního zabezpečení) určuje výhradně s ohledem na německé doby.
6. V případech, ve kterých se na přepočítání důchodu vztahují německé důchodové právní předpisy platné dne 31. prosince 1991, se pro účely započtení německých *Ersatzzeiten* (náhradních dob) použijí pouze německé právní předpisy.
7. Bez ohledu na odstavec 2 zákona o cizineckých důchodech (*Fremdrentengesetz*) zůstávají v rozsahu působnosti tohoto nařízení v platnosti německé právní předpisy týkající se pracovních úrazů a nemocí z povolání, za něž přísluší náhrada podle zákona o cizineckých důchodech, a dávek za doby pojištění, které lze započíst podle zákona o cizineckých důchodech na územích uvedených v čl. 1 odst. 2 a 3 zákona o záležitostech vysídlených osob a uprchlíků (*Bundesvertriebenengesetz*).
8. V důchodových systémech svobodných povolání bere příslušná instituce při výpočtu teoretické výše dávky uvedené v čl. 52 odst. 1 písm. b) bodu i) tohoto nařízení pro každý rok pojištění získaný podle právních předpisů kteréhokoli jiného členského státu za základ průměrný roční nárok na důchod získaný během doby účasti v příslušných institucích prostřednictvím placení příspěvků.

ESTONSKO

Pro účely výpočtu rodičovských dávek se má za to, že doba zaměstnání v jiném členském státě než v Estonsku vychází ze stejné průměrné částky sociální daně, jako je částka placená během doby zaměstnání v Estonsku, přičemž se tyto doby zaměstnání sčítají. Pokud byla osoba během referenčního roku zaměstnána pouze v jiném členském státě, považuje se za výchozí částku pro výpočet dávky průměrná sociální daň zaplacená v Estonsku v období mezi referenčním rokem a mateřskou dovolenou.

IRSKO

1. Aniž je dotčen čl. 21 odst. 2 a článek 62 se pro účely výpočtu stanoveného započitatelného týdenního příjmu pojištěné osoby pro poskytování dávek v nemoci nebo v nezaměstnanosti podle irských právních předpisů přizná pojištěné osobě za každý ukončený pracovní týden, který odpracovala jako zaměstnaná osoba podle právních předpisů jiného členského státu během uvedeného stanoveného roku, částka rovnající se průměrné týdenní odměně za práci zaměstnané osoby v příslušném stanoveném roce.
2. Použije-li se článek 46 nařízení a je-li dotyčná osoba postižena pracovní neschopností vedoucí k invaliditě a podléhá právním předpisům jiného členského státu, zohlední Irsko pro účely čl. 118 odst. 1 písm. a) *Social Welfare Consolidation Act* (konsolidovaného zákona o sociálním zabezpečení) z roku 2005 všechny doby, během kterých by byla tato osoba z důvodu invalidity následující po pracovní neschopnosti považována podle irských právních předpisů za práce neschopnou.

ŘECKO

1. Zákon č. 1469/84 o dobrovolné účasti v systému důchodového pojištění pro řecké státní příslušníky a cizí státní příslušníky řeckého původu je použitelný pro státní příslušníky jiných členských států, osoby bez státní příslušnosti a uprchlíky v případě, že dotyčné osoby byly v určité době v minulosti – bez ohledu na jejich místo bydliště nebo pobytu – povinně či dobrovolně účastny řeckého systému důchodového pojištění.
2. Bez ohledu na čl. 5 odst. a) nařízení a na článek 34 zákona 1140/1981 může osoba pobírající důchod ve spojitosti s pracovním úrazem či nemocí z povolání podle právních předpisů jiného členského státu požádat o povinné pojištění podle právních předpisů použitých zemědělským systémem pojištění (OGA), pokud vykonává činnost spadající do oblasti působnosti těchto právních předpisů.

ŠPANĚLSKO

1. Pro účely provádění ustanovení čl. 52 odst. 1 písm. b) bodu i) nařízení se roky, které pracovníkovi schází k dosažení důchodového věku nebo věku povinného odchodu do důchodu stanoveného v čl. 31 odst. 4 konsolidovaného znění *Ley de clases pasivas del Estado* (zákona o důchodech státních úředníků), zohlední jako roky skutečně odpracované ve státní službě pouze v případě, že se na příjemce v době vzniku pojistné události, jež vedla ke vzniku nároku na invalidní či pozůstalostní důchod, vztahoval zvláštní španělský systém pro státní úředníky, nebo pokud příjemce vykonával činnost začleněnou do uvedeného systému, nebo pokud v době vzniku pojistné události, jež vedla ke vzniku nároku na důchod, vykonával příjemce činnost, jejíž výkon ve Španělsku by mu zakládal povinnost být účasten zvláštního státního systému pro státní úředníky, ozbrojené síly nebo soudní orgány.
2. a) Podle čl. 56 odst. 1 písm. c) nařízení se výpočet teoretické španělské dávky provádí na základě skutečných příspěvků osoby během let bezprostředně předcházejících platbě posledního příspěvku do španělského systému sociálního zabezpečení. Pokud je při výpočtu důchodového základu třeba zohlednit doby pojištění nebo bydlení podle právních předpisů jiných členských států, použije se pro výše uvedené doby španělský příspěvkový základ, který je časově nejbližší referenčnímu období, s přihlédnutím k vývoji indexu maloobchodních cen.
b) Částka získaného důchodu se zvyšuje o částku zvýšení a valorizaci vypočtené pro každý následující rok pro důchody stejného druhu.
3. Doby pojištění získané v jiných členských státech, které musí být vypočteny v rámci zvláštního systému pro státní úředníky, ozbrojené síly a soudní orgány, se pro účely článku 56 tohoto nařízení posuzují stejným způsobem jako doby časově nejbližší k těm, které byly splněny ve Španělsku ve státní službě.
4. Dodatečné částky podle věku uvedené ve druhém přechodném ustanovení zákona o obecném sociálním pojištění se vztahují na všechny příjemce podle nařízení, kteří před 1. lednem 1967 svým jménem hradili příspěvky podle španělských právních předpisů; výhradně pro tyto účely nelze doby pojištění započtené v jiném členském státě před uvedeným datem považovat použitím článku 5 nařízení za rovnocenné dobám, ve kterých byly hrazeny příspěvky ve Španělsku. Datem odpovídajícím 1. lednu 1967 je v případě zvláštního systému pro námořníky datum 1. srpna 1970 a v případě zvláštního sociálního systému hornictví datum 1. dubna 1969.

FRANCIE

1. Státní příslušníci ostatních členských států, jejichž místem trvalého či obvyklého pobytu není Francie a kteří splňují obecné podmínky francouzského systému důchodového pojištění, mohou platit dobrovolné příspěvky do tohoto systému pouze v případě, že byli v rámci francouzského systému důchodového pojištění dobrovolně či povinně pojištěni v určité době v minulosti; to se týká i osob bez státní příslušnosti a uprchlíků, jejichž místo trvalého či obvyklého pobytu se nachází v jiném členském státě.
2. Pro osoby, které pobírají věcné dávky ve Francii podle článků 17, 24 nebo 26 tohoto nařízení a mají bydliště ve francouzských departmentech Haut-Rhin, Bas-Rhin nebo Moselle, zahrnují věcné dávky poskytované jménem instituce jiného členského státu, která je povinna hradit náklady související s uvedenými dávkami, i dávky poskytované jak v rámci systému všeobecného nemocenského pojištění, tak i v systému povinného doplňkového místního nemocenského pojištění v Alsace-Moselle.
3. Francouzské právní předpisy vztahující se na osobu vykonávající nyní nebo v minulosti zaměstnání nebo samostatně výdělečnou činnost zahrnují pro účely hlavy III kapitoly 5 tohoto nařízení jak systém(y) základního starobního pojištění, tak systém(y) doplňkového důchodového pojištění, které se na dotyčnou osobu vztahovaly.

ITÁLIE

Žádné

KYPR

Pro účely uplatňování ustanovení článků 6, 51 a 61 tohoto nařízení se podle právních předpisů Kyperské republiky týdenní pojištění pro všechny doby začínající dnem 6. října 1980 nebo později určuje tak, že se celkový příjem podléhající pojištění za příslušné období vydělí týdenní částkou základního příjmu podléhajícího pojištění platného v příslušném příspěvkovém roce, přičemž počet takto určených týdnů nesmí překročit počet kalendářních týdnů v odpovídajícím období.

LOTYŠSKO

Žádné

LITVA

Žádné

LUCEMBURSKO

Žádné

MAĎARSKO

Žádné

MALTA

Zvláštní ustanovení pro úředníky

- a) Výhradně pro účely uplatňování článků 49 a 60 tohoto nařízení se s osobami zaměstnanými podle zákona o ozbrojených silách (kapitola 220 sbírky zákonů Malty), policejního zákona (kapitola 164 sbírky zákonů Malty) a zákona o vězeňské službě (kapitola 260 sbírky zákonů Malty) zachází jako s úředníky.
- b) Důchody vyplácené podle výše uvedených zákonů a podle nařízení o důchodech (kapitola 93 sbírky zákonů Malty) se výhradně pro účely čl. 1 písm. e) tohoto nařízení považují za ‚zvláštní systémy pro úředníky‘.

NIZOZEMSKO

1. Zdravotní pojištění

- a) Pokud jde o nárok na věcné dávky podle nizozemských právních předpisů, rozumějí se osobami majícími nárok na věcné dávky pro účely provádění hlavy III kapitol 1 a 2 tohoto nařízení:
 - i) osoby, které jsou podle článku 2 zákona o zdravotním pojištění (*Zorgverzekeringswet*) povinny nechat se pojištit u zdravotní pojišťovny,
 - ii) pokud již nejsou zahrnuty do bodu i), osoby, jež jsou rodinnými příslušníky vojáků v činné službě a žijí v jiném členském státě, a osoby, které mají bydliště v jiném členském státě a mají podle tohoto nařízení nárok na zdravotní péči ve státě svého bydliště, avšak náklady hradí Nizozemsko.
- b) Osoby uvedené v odst. 1 písm. a) bodu i) se musí, v souladu s ustanoveními zákona o zdravotním pojištění (*Zorgverzekeringswet*), nechat pojistit u zdravotní pojišťovny a osoby uvedené v odst. 1 písm. a) bodu ii) se musí zaregistrovat u Výboru pro zdravotní pojištění (*College voor zorgverzekeringswet*).
- c) Ustanovení zákona o zdravotním pojištění (*Zorgverzekeringswet*) a zákona o obecné úpravě zvláštních lékařských výdajů (*Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten*) týkající se povinnosti platit příspěvky se vztahují na osoby uvedené v písmenu a) a na jejich rodinné příslušníky. Co se týče rodinných příslušníků, hradí příspěvky osoba, od které se odvozuje nárok na zdravotní péči, s výjimkou osob, které jsou rodinnými příslušníky vojáků v činné službě a žijí v jiném členském státě; tyto rodinné příslušníky hradí příspěvky přímo.
- d) Ustanovení zákona o zdravotním pojištění (*Zorgverzekeringswet*) týkající se pozdního pojištění se použijí přiměřeně v případě pozdní registrace osob uvedených v odst. 1 písm. a) bodu ii) u Výboru pro zdravotní pojištění (*College voor zorgverzekeringswet*).
- e) Osoby, které mají nárok na věcné dávky dle právních předpisů jiného členského státu než Nizozemska a mají bydliště nebo dočasně pobývají v Nizozemsku, mají nárok na věcné dávky v souladu s přístupem uplatňovaným vůči pojištěným osobám v Nizozemsku ze strany instituce místa bydliště nebo místa pobytu, s ohledem na čl. 11 odst. 1, 2 a 3 a čl. 19 odst. 1 zákona o zdravotním pojištění (*Zorgverzekeringswet*), stejně jako na věcné dávky poskytované podle obecného zákona o mimořádných léčebných výdajích (*Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten*).
- f) Pro účely článků 23 až 30 tohoto nařízení se za důchody splatné podle nizozemských právních předpisů považují následující dávky (vedle důchodů zahrnutých do hlavy III kapitol 4 a 5 tohoto nařízení):
 - důchody přiznané podle zákona ze dne 6. ledna 1966 o důchodech pro státní zaměstnance a pozůstalé po nich (*Algemene burgerlijke pensioenwet*) (nizozemský zákon o důchodech pro státní zaměstnance);
 - důchody přiznané podle zákona ze dne 6. října 1966 o důchodech pro vojáky z povolání a pozůstalé po nich (*Algemene militaire pensioenwet*) (zákon o vojenských důchodech);
 - dávky v pracovní neschopnosti přiznané podle zákona ze dne 7. června 1972 o dávkách v pracovní neschopnosti vojáků z povolání (*Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen*) (zákon o pracovní neschopnosti vojáků z povolání)
 - důchody přiznané podle zákona ze dne 15. února 1967 o důchodech pro zaměstnance nizozemských drah (*NV Nederlandse Spoorwegen*) a pozůstalé po nich (*Spoorwegpensioenwet*) (zákon o důchodech na drahách);

- důchody přiznané podle nařízení o pracovním řádu nizozemských drah (*Reglement Dienstvoorwaarden Nederlandse Spoorwegen*);
 - dávky přiznané osobám v důchodu před dosažením důchodového věku 65 let v rámci důchodového systému určeného k poskytování pomoci ve stáří bývalým pracovníkům nebo dávky poskytované v případě předčasného odchodu z trhu práce v rámci systému zřízeného státem nebo v rámci kolektivní dohody pro osoby ve věku 55 let a více;
 - dávky vyplácené vojenskému personálu a úředníkům v souladu s režimem platným pro případy propouštění zaměstnanců z důvodu nadstavu, odchodu z aktivní služby do starobního důchodu a předčasného odchodu do důchodu.
- g) Pro účely hlavy III kapitol 1 a 2 tohoto nařízení se náhrada bez nároku podle nizozemského systému v případě omezeného využívání zdravotnických zařízení považuje za hotovostní dávku v nemoci.
2. Používání *Algemene Ouderdomswet (AOW)* (nizozemských právních předpisů o obecném starobním pojištění)
- a) Snížení uvedené v čl. 13 odst. 1 *Algemene Ouderdomswet (AOW)* (nizozemských právních předpisů o obecném starobním pojištění) se nepoužije pro kalendářní roky před 1. lednem 1957, během kterých příjemce nespĺňující podmínky umožňující mu považovat uvedené roky za doby pojištění:
- měl mezi svým 15 a 65 rokem bydliště v Nizozemsku, nebo
 - měl bydliště v jiném členském státě a pracoval v Nizozemsku pro zaměstnavatele usazeného v Nizozemsku, nebo
 - pracoval/a v jiném členském státě během období považovaných za doby pojištění v rámci nizozemského systému sociálního zabezpečení.
- Odchylně od článku 7 AOW se rovněž každému, kdo měl bydliště či pracoval v Nizozemsku v souladu s výše uvedenými podmínkami pouze před 1. lednem 1957, přiznává nárok na důchod.
- b) Snížení uvedené v čl. 13 odst. 1 AOW se nevztahuje na kalendářní roky před 2. srpnem 1989, během kterých nebyla mezi svým patnáctým a šedesátým pátým rokem osoba, která žije nebo žila v manželském svazku, pojištěna podle výše uvedených právních předpisů, i když měla bydliště na území jiného členského státu než Nizozemska, jestliže se tyto kalendářní roky kryjí s dobami pojištění získanými manželem/manželkou osoby podle uvedených právních předpisů, nebo s kalendářními roky, které se berou v úvahu na základě odst. 2 písm. a) za předpokladu, že jejich manželství během těchto dob trvalo.
- Odchylně od článku 7 AOW je takové osobě přiznán nárok na důchod.
- c) Snížení uvedené v čl. 13 odst. 2 AOW se nepoužije pro kalendářní roky před 1. lednem 1957, během kterých o manželovi/manželce důchodce, který nespĺňuje tyto podmínky umožňující mu považovat uvedené roky za doby pojištění, platilo že:
- měl mezi svým 15 a 65 rokem bydliště v Nizozemsku, nebo
 - měl bydliště v jiném členském státě a pracoval v Nizozemsku pro zaměstnavatele usazeného v Nizozemsku, nebo
 - pracoval/a v jiném členském státě během období považovaných za doby pojištění v rámci nizozemského systému sociálního zabezpečení.
- d) Snížení uvedené v čl. 13 odst. 2 AOW se nevztahuje na kalendářní roky před 2. srpnem 1989, během kterých měl/a mezi svým patnáctým a šedesátým pátým rokem manžel/ka důchodce bydliště v jiném členském státě než v Nizozemsku a nebyl/a pojištěn/a podle výše uvedených právních předpisů, jestliže se tyto kalendářní roky kryjí s dobami pojištění získanými dotyčným důchodcem podle uvedených právních předpisů, nebo s kalendářními roky, které se berou v úvahu na základě odst. 2 písm. a) za předpokladu, že jejich manželství během těchto dob trvalo.
- e) Ustanovení odst. 2 písm. a), b), c) a d) se nevztahuje na doby, které se kryjí s:
- dobami, které mohou být vzaty v úvahu při výpočtu důchodových nároků podle právních předpisů o starobním pojištění jiného členského státu než Nizozemska, nebo
 - dobami, po které dotyčná osoba pobírala starobní důchod podle těchto právních předpisů.
- Doby dobrovolného pojištění v rámci systému jiného členského státu se pro účely tohoto ustanovení nezohledňují.
- f) Ustanovení odst. 2 písm. a), b), c) a d) se použije pouze, pokud dotyčná osoba bydlela v jednom či více členských státech po dobu šesti let po dosažení věku 59 let a jen po dobu, během které tato osoba bydlela v jednom z uvedených států.
- g) Odchylně od kapitoly IV AOW si může každý, kdo má bydliště v jiném členském státě než v Nizozemsku a na jehož manžela/manželku se podle uvedených právních předpisů vztahuje povinné pojištění, zařídít podle uvedených právních předpisů dobrovolné pojištění na doby, během kterých je manžel/ka povinné pojištěn/a.

Toto povolení nezaniká, pokud je povinné pojištění manžela/manželky ukončeno v důsledku jeho/její smrti a pozůstalý pobírá pouze důchod podle *Algemene nabestaandenwet* (nizozemského zákona o obecném pojištění pozůstalých).

Povolení týkající se dobrovolného pojištění končí v každém případě dnem, kdy daná osoba dosáhne 65 let.

Výše příspěvku na dobrovolné pojištění se stanoví v souladu s ustanoveními o určení příspěvků dobrovolného pojištění podle AOW. Jestliže však dobrovolné pojištění pokračuje po době pojištění uvedené v odst. 2 písm. b), výše příspěvku se stanoví v souladu s ustanoveními o určení příspěvků povinného pojištění podle AOW a zohlední se příjem, který je považován za získaný v Nizozemsku.

- h) Povolení uvedené v odst. 2 písm. g) nebude přiznáno nikomu, kdo je pojištěn podle právních předpisů jiného členského státu a pobírá důchodovou dávku nebo pozůstalostní důchod.
- i) Každý, kdo si chce podle odst. 2 písm. g) zařídit dobrovolné pojištění, si musí podat žádost u Sociální pojišťovny (*Sociale Verzekeringsbank*) nejpozději jeden rok po dni, kdy byly splněny podmínky účasti.

3. Používání Algemene nabestaandenwet (ANW) (nizozemského zákona o obecném pojištění pozůstalých)

- a) Pokud má pozůstalý/á manžel/ka na základě čl. 51 odst. 3 tohoto nařízení nárok na pozůstalostní důchod podle Algemene Nabestaandenwet (ANW) (zákon o obecném pojištění pozůstalých), vypočte se uvedený důchod v souladu s čl. 52 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení.

Pro účely těchto ustanovení se doby pojištění před 1. říjnem 1959 považují rovněž za doby pojištění získané podle nizozemských právních předpisů, pokud během uvedených dob pojištěná osoba starší 15 let splnila tyto podmínky:

- měla bydliště v Nizozemsku, nebo
 - měla bydliště v jiném členském státě a pracovala v Nizozemsku pro zaměstnavatele usazeného v Nizozemsku, nebo
 - pracoval/a v jiném členském státě během období považovaných za doby pojištění v rámci nizozemského systému sociálního zabezpečení.
- b) Doby, které mají být zohledněny na základě odst. 3 písm. a), nebudou brány v potaz, pokud se kryjí s dobami povinného pojištění získanými podle právních předpisů jiného členského státu týkajících se pozůstalostních důchodů.
 - c) Pro účely čl. 52 odst. 1 písm. b) nařízení se jako doby pojištění berou v úvahu pouze doby pojištění získané po dosažení patnácti let věku podle nizozemských právních předpisů.
 - d) Odchylně od čl. 63a odst. 1 ANW si může osoba, která má bydliště v jiném členském státě než v Nizozemsku a na jehož manžela/manželku se podle ANW vztahuje povinné pojištění, zařídit podle uvedených právních předpisů dobrovolné pojištění pouze na doby, během kterých je manžel/ka povinně pojištěn/a, a za předpokladu, že pojištění již bylo započaté ke dni *použitelnosti nařízení (ES) č. 883/04*.

Toto povolení zaniká dnem ukončení povinného pojištění manžela/manželky podle ANW, pokud není povinné pojištění manžela/manželky ukončeno v důsledku jeho/její smrti a pozůstalý pobírá pouze důchod podle ANW.

Povolení týkající se dobrovolného pojištění končí v každém případě dnem, kdy daná osoba dosáhne 65 let.

Výše příspěvku na dobrovolné pojištění se stanoví v souladu s ustanoveními o určení příspěvků dobrovolného pojištění podle ANW. Jestliže však dobrovolné pojištění pokračuje po době pojištění uvedené v odst. 2 písm. b), výše příspěvku se stanoví v souladu s ustanoveními o určení příspěvků povinného pojištění podle ANW a zohlední se příjem, který je považován za získaný v Nizozemsku.

4. Používání nizozemských právních předpisů o pracovní neschopnosti

- a) Jestliže má podle čl. 51 odst. 3 tohoto nařízení dotyčná osoba nárok na nizozemskou dávku v invaliditě, stanoví se částka podle čl. 52 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení pro výpočet dávky takto:

- i) jestliže před vznikem pracovní neschopnosti vykonávala tato osoba činnost jako zaměstnaná osoba ve smyslu čl. 1 písm. a):

- v souladu s ustanoveními zákona o pracovní neschopnosti (*Wet op arbeidsongeschiktheidsverzekering*) (WAO), pokud pracovní neschopnost vznikla 1. lednem 2004, nebo
- v souladu s předpisy stanovenými ve *Wet Werk en inkomen naar arbeidsvermogen* (WIA) (zákoně o práci a příjmu podle pracovní schopnosti), pokud pracovní neschopnost nastala dne 1. ledna 2004 nebo později.

ii) jestliže před vznikem pracovní neschopnosti vykonávala dotyčná osoba činnost jako osoba samostatně výdělečně činná ve smyslu čl. 1 písm. b), v souladu s předpisy stanovenými ve Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ) (zákon o pracovní neschopnosti osob samostatně výdělečně činných), pokud pracovní neschopnost nastala před 1. srpnem 2004.

b) Při výpočtu dávek podle WAO, WIA nebo WAZ nizozemské orgány zohlední:

- doby placeného zaměstnání a doby za takové považované, získané v Nizozemsku před 1. červencem 1967;
- doby pojištění získané podle WAO;
- doby pojištění získané dotyčnou osobou po dosažení věku 15 let podle Algemene Arbeidsongeschiktheidswet (AAW) (obecný zákon o pracovní neschopnosti) za předpokladu, že se nekryjí s dobami pojištění získanými podle WAO;
- doby pojištění získané podle WAZ;
- doby pojištění získané podle WIA.

RAKOUSKO

1. Pro účely získání dob v důchodovém pojištění se docházka do školy nebo do srovnatelného vzdělávacího zařízení v jiném členském státě považuje za rovnocennou docházku do školy nebo do srovnatelného vzdělávacího zařízení podle čl. 277 odst. 1 bodu 1 a čl. 228 odst. 1 bodu 3 obecného zákona o sociálním zabezpečení (*Allgemeines Sozialversicherungsgesetz*) (ASVG), čl. 116 odst. 7 spolkového zákona o sociálním zabezpečení osob vykonávajících činnosti spojené s obchodem (*Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz*) (GSVG) a čl. 107 odst. 7 zákona o sociálním zabezpečení zemědělců (*Bauern-Sozialversicherungsgesetz*) (BSVG), jestliže se na dotyčnou osobu kdykoliv v minulosti vztahovaly rakouské právní předpisy na základě toho, že byla zaměstnaná nebo vykonávala samostatně výdělečnou činnost, a zvláštní příspěvky podle čl. 227 odst. 3 ASVG, čl. 116 odst. 9 GSVG a čl. 107 odst. 9 BSVG na získání takových dob vzdělávání jsou zaplacený.
2. Pro výpočet poměrné dávky uvedené v čl. 52 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení se zvláštní příplatky k příspěvkům doplňkového pojištění a doplňková dávka pro horníky podle rakouských právních předpisů neberou v úvahu. V těchto případech se poměrná dávka vypočtená bez uvedených příspěvků případně zvýší o nesnížené zvláštní příplatky k příspěvkům doplňkového pojištění a o doplňkovou dávku pro horníky.
3. Jestliže byly podle článku 6 tohoto nařízení získány náhradní doby v rámci rakouského systému důchodového pojištění, ale tyto doby nemohou tvořit základ výpočtu podle článků 238 a 239 *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz* (ASVG) (obecného zákona o sociálním zabezpečení), článků 122 a 123 *Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz* (GSVG) (spolkového zákona o sociálním zabezpečení osob vykonávajících činnosti spojené s obchodem) a článků 113 a 114 *Bauern-Sozialversicherungsgesetz* (BSVG) (zákon o sociálním zabezpečení zemědělců), použije se základ pro výpočet dob péče o dítě podle článku 239 ASVG, článku 123 GSVG a článku 114 BSVG.

POLSKO

Žádné.

PORTUGALSKO

Žádné.

RUMUNSKO

Žádné.

SLOVINSKO

Žádné.

SLOVENSKO

Žádné.

FINSKO

1. Pro účely stanovení nároku a výpočtu částky finského státního důchodu podle článků 52 až 54 tohoto nařízení je s důchody získanými podle právních předpisů jiného členského státu zacházeno stejným způsobem jako s důchody získanými podle finských právních předpisů.
2. Pokud se uplatňuje čl. 52 odst. 1 písm. b) bod i) tohoto nařízení pro účely výpočtu výdělku za započítané období podle finských právních předpisů o důchodech závislých na výdělku a pokud jsou doby důchodového pojištění dané osoby u části referenční doby podle finských právních předpisů založeny na zaměstnání nebo samostatně výdělečné činnosti v jiném členském státě, rovná se výdělek za započítanou dobu součtu výdělků získaných během části referenční doby ve Finsku vydělenému počtem měsíců, jež byly během referenční doby dobami pojištění ve Finsku.

ŠVÉDSKO

1. Pokud se příspěvek na rodičovskou dovolenou vyplácí podle článku 67 tohoto nařízení rodinnému příslušníkovi, který je nezaměstnaný, vyplácí se uvedený příspěvek na v základní nebo nejnižší výši.
2. Pro účely výpočtu příspěvku na rodičovskou dovolenou v souladu s kapitolou 4 odst. 6 Lag (1962:381) om allmän försäkring (zákon o obecném pojištění) se pro osoby způsobilé k pobírání příspěvku na rodičovskou dovolenou při zaměstnání použije toto ustanovení:

U rodiče, jehož příjem zakládající nárok na dávky v nemoci se vypočítá na základě příjmu z výdělečné činnosti ve Švédsku, se požadavek, podle něhož musí být daná osoba před narozením dítěte pojištěna pro účely dávek v nemoci na vyšší než minimální úrovni pod dobu nejméně 240 po sobě jdoucích dnů, považuje za splněný, pokud během uvedeného období rodič měl příjem z výdělečné činnosti v jiném členském státě odpovídající pojištění na vyšší než minimální úrovni.

3. Ustanovení tohoto nařízení o sčítání dob pojištění a dob bydlení se nevztahují na přechodná ustanovení švédských právních předpisů o nároku na minimální důchod osob narozených v roce 1937 či dříve majících přede dnem podání žádosti o důchod po stanovenou dobu bydliště ve Švédsku (zákon 2000:798).
4. Pro účely výpočtu pomyslného příjmu pro stanovení náhrad za zdravotní postižení a náhrad za ztrátu schopnosti výdělečné činnosti v souladu s kapitolou 8 Lag (1962:381) om allmän försäkrings (zákon o obecném pojištění) platí:
 - a) Pokud pojištěná osoba podléhá během referenční doby rovněž právním předpisům jednoho či více jiných členských států, protože vykonávala činnost jako zaměstnaná osoba či osoba samostatně výdělečně činná, považuje se příjem v dotčeném členském státu/dotčených členských státech za rovnocenný průměrnému hrubému příjmu pojištěné osoby ve Švédsku dosaženému během části referenční doby strávené ve Švédsku, který se vypočítá tak, že se výdělek získaný ve Švédsku vydělí počtem roků, během nichž byl dosažen.
 - b) Pokud se dávky vypočítávají podle článku 46 tohoto nařízení a osoby nejsou pojištěny ve Švédsku, stanoví se referenční doba podle kapitoly 8 odst. 2 a 8 výše uvedeného zákona, jako kdyby daná osoba ve Švédsku pojištěna byla. Pokud dotčená osoba nemá podle zákona o starobních důchodech závislých na výdělku (1998:674) během této doby žádný příjem zakládající nárok na důchod, je dovoleno, aby referenční doba běžela od dřívějšího okamžiku, kdy pojištěná osoba měla příjem z výdělečné činnosti ve Švédsku.
5. a) Pro účely výpočtu pomyslných důchodových příjmů pro stanovení pozůstalostního důchodu závislého na výdělku (zákon 2000:461) se, pokud není splněn požadavek švédských právních předpisů týkající se získání nároku na důchod za alespoň tři roky z pěti kalendářních let bezprostředně předcházejících smrti dané osoby (referenční doba), zohledňují rovněž doby pojištění získané v jiném členském státě, jako kdyby byly získány ve Švédsku. Má se za to, že doby pojištění získané v jiných členských státech vycházejí z průměrného švédského základu pro důchod. Pokud se u dotčené osoby za základ pro důchod počítá pouze jeden rok ve Švédsku, má se za to, že každá doba pojištění v jiném členském státě představuje stejnou hodnotu.
 - b) Pro účely výpočtu pomyslných důchodových kreditů pro stanovení vdovského důchodu v souvislosti s úmrtím, které nastalo dne 1. ledna 2003 či později, se, pokud není splněn požadavek švédských právních předpisů týkající se získání důchodových kreditů za alespoň dva roky ze čtyř let bezprostředně předcházejících smrti pojištěné osoby (referenční doba) a doby pojištění byly během referenční doby splněny v jiném členském státě, má za to, že jsou tyto roky založeny na stejných důchodových kreditech jako švédský rok.

SPOJENÉ KRÁLOVSTVÍ

1. Pokud, v souladu s právními předpisy Spojeného království může být osobě přiznán nárok na důchod, jestliže:
 - a) jsou zohledněny příspěvky bývalého manžela/manželky, jako kdyby byly vlastními příspěvky dané osoby; nebo
 - b) jsou příslušné příspěvkové podmínky splněny manželem/manželkou nebo bývalým/bývalou manželem/manželkou této osoby; a to za předpokladu, že v každém případě manžel/ka nebo bývalý/á manžel/ka je nebo byl/a činný/á jako zaměstnanec nebo osoba samostatně výdělečně činná a vztahovaly se na něj/ní právní předpisy dvou nebo více členských států, použijí se ke stanovení nároku podle právních předpisů Spojeného království ustanovení hlavy III kapitoly 5 tohoto nařízení. V tomto případě se odkazy uvedené v kapitole 5 na „doby pojištění“ považují za odkazy na doby pojištění získané:
 - i) manželem či manželkou nebo bývalým manželem či manželkou, pokud nárok uplatňuje:
 - vdaná žena; nebo
 - osoba, jejíž manželství bylo ukončeno jiným způsobem než v důsledku smrti manžela/manželky, nebo
 - ii) bývalým manželem či manželkou, pokud nárok uplatňuje:
 - vdovec, který nemá bezprostředně před důchodovým věkem nárok na přídatky pro ovdovělé rodiče; nebo

- vdova, která nemá bezprostředně před důchodovým věkem nárok na přídatky pro ovdovělou matku, přídatky pro ovdovělé rodiče či vdovský důchod, nebo která má nárok pouze na vdovský důchod závisející na věku vypočítaný na základě čl. 52 odst. 1 písm. b) tohoto nařízení, a pro tyto účely se „vdovským důchodem závisejícím na věku“ rozumí vdovský důchod vyplácený ve snížené výši v souladu s čl. 39 odst. 4 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992.
2. Pro účely uplatňování článku 6 tohoto nařízení na ustanovení upravující nárok na příspěvek na pečovatelskou službu, příspěvek na pečovatele a příspěvek na živobytí pro zdravotně postižené osoby se doba zaměstnání, samostatné výdělečné činnosti nebo bydlení získaná na území jiného členského státu než Spojeného království zohlední, pouze pokud je to nutné ke splnění podmínek ohledně požadovaných období přítomnosti ve Spojeném království přede dnem, k němuž nárok na dotyčnou dávku poprvé vznikl.
 3. Pro účely článku 7 tohoto nařízení je v případě příjemců invalidních, starobních a pozůstalostních peněžitých dávek, důchodů po pracovních úrazech nebo nemocech z povolání a pohřebního na každého příjemce podle právních předpisů Spojeného království pobývajících na území jiného členského státu pohlíženo tak, jako by měl během daného pobytu na území tohoto jiného členského státu trvalý pobyt.
 4. Použije-li se článek 46 tohoto nařízení a je-li dotyčná osoba postižena pracovní neschopností vedoucí k invaliditě a podléhá právním předpisům jiného členského státu, zohlední Spojené království pro účely čl. 30A odst. 5 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992 všechny doby, během kterých tato osoba z důvodu této pracovní neschopnosti pobírala:
 - i) peněžitě dávky v nemoci nebo mzdu či plat jako jejich náhradu, nebo
 - ii) dávky ve smyslu hlavy III kapitoly 4 a 5 tohoto nařízení přiznané s ohledem na invaliditu, jež následovala po pracovní neschopnosti podle právních předpisů jiného členského státu, jako kdyby to byly doby krátkodobé pracovní neschopnosti, během nichž se vyplácí dávka v souladu s čl. 30A odst. 1 až 4 zákona o příspěvcích a dávkách sociálního zabezpečení z roku 1992.Při uplatňování tohoto ustanovení se zohledňují pouze doby, během nichž by byla osoba práce neschopná ve smyslu právních předpisů Spojeného království.
 5. 1) Pro účely výpočtu faktoru výdělku za účelem stanovení nároku na dávky podle právních předpisů Spojeného království se má za to, že za každý týden, během kterého zaměstnaná osoba podléhala právním předpisům jiného členského státu a který započal během daného daňového období ve smyslu právních předpisů Spojeného království, dotyčná osoba platila příspěvky jako zaměstnaná osoba nebo měla příjem, z kterého byly příspěvky placeny, na základě příjmů rovnajícím se dvěma třetinám horní meze příjmu v uvedeném daňovém období.
 - 2) Pro účely čl. 52 odst. 1 písm. b) bodu ii) tohoto nařízení, jestliže:
 - a) během jakéhokoli daňového období počínajícího dne 6. dubna 1975 nebo později získala zaměstnaná osoba doby pojištění, zaměstnání nebo bydlení výlučně v jiném členském státě než ve Spojeném království a jestliže z uplatnění odst. 5 bodu 1 vyplývá, že se uvedené období bere v úvahu ve smyslu právních předpisů Spojeného království pro účely čl. 52 odst. 1 písm. b) bodu i) tohoto nařízení, má se za to, že byla po dobu 52 týdnů v uvedeném roce pojištěna v jiném členském státě;
 - b) se jakékoli daňové období počínající dne 6. dubna 1975 nebere v úvahu ve smyslu právních předpisů Spojeného království pro účely čl. 52 odst. 1 písm. b) bodu i) tohoto nařízení, neberou se v úvahu žádné doby pojištění, zaměstnání nebo bydlení získané v uvedeném daňovém období.
 - 3) Pro účely přepočtu faktoru výdělku na doby pojištění se faktor výdělku dosažený v daném daňovém období ve smyslu právních předpisů Spojeného království dělí spodní mezí příjmů za uvedené období. Výsledek se vyjádří celým číslem a desetinná místa se neberou v úvahu. Takto vypočítané číslo představuje počet týdnů pojištění získaných podle právních předpisů Spojeného království během uvedeného daňového období za předpokladu, že toto číslo nepřevyšuje počet týdnů, během kterých osoba podléhala uvedeným právním předpisům v uvedeném období.“

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

Dne 29. dubna 2004 přijaly Evropský parlament a Rada nařízení (ES) č. 883/2004⁽¹⁾ o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (dále jen „základní nařízení“), kterým má být nahrazeno nařízení (EHS) č. 1408/71⁽²⁾.

Součástí základního nařízení jsou přílohy obsahující ustanovení týkající se jednotlivých členských států. Obsah některých z těchto příloh nebyl v okamžiku přijetí nařízení ještě stanoven. V základním nařízení se proto stanoví, že obsah jeho přílohy II (ustanovení úmluv, které zůstávají v platnosti), přílohy X (zvláštní nepříspěvkové peněžité dávky) a přílohy XI (zvláštní ustanovení pro používání právních předpisů členských států), které zůstaly prázdné, by měl být určen nejpozději do dne použitelnosti nařízení.

Některé přílohy nařízení bylo navíc třeba upravit tak, aby byly zohledněny jednak požadavky členských států, které k Evropské unii přistoupily až poté, co bylo nařízení přijato, a jednak nedávný vývoj v dalších členských státech.

Výše uvedené je účelem dvou návrhů nařízení, které Komise předložila dne 24. ledna 2006 a 3. července 2007, tedy:

- návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a kterým se stanoví obsah přílohy XI;
- návrhu nařízení Evropského Parlamentu a Rady, kterým se mění přílohy nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení.

Uvedené dva návrhy jsou založeny na člancích 42 a 308 Smlouvy.

V souladu s článkem 251 Smlouvy přijal Evropský parlament dne 9. července 2008 v prvním čtení jednotné stanovisko, které obsahovalo 77 změn návrhu nařízení, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a kterým se stanoví obsah přílohy XI⁽³⁾. Evropský parlament byl toho názoru, že od postupu týkajícího se druhého návrhu je možno upustit, neboť jeho obsah byl začleněn do postupu týkajícího se návrhu prvního.

Hospodářský a sociální výbor vydal stanoviska dne 26. října 2006⁽⁴⁾.

Komise předložila své pozměněné návrhy dne 15. října 2008. S ohledem na změnu 1 přijatou Evropským parlamentem potvrzují pozměněné návrhy sloučení obou původních návrhů do jediného dokumentu. Komise souhlasila se všemi změnami přijatými Evropským parlamentem.

V souladu s čl. 251 odst. 2 Smlouvy o ES Rada dne 17. prosince 2008 jednomyslně přijala svůj společný postoj. Tento společný postoj se týká obou původních návrhů, které byly sloučeny do jediného dokumentu.

II. CÍL

Zatímco návrh prováděcího nařízení stanoví horizontální pravidla, návrh nařízení, kterým se stanoví obsah přílohy XI, obsahuje doplňková ustanovení týkající se konkrétních aspektů právních předpisů jednotlivých členských států, jejichž cílem je zajistit, aby základní nařízení bylo v dotyčných členských státech bez problémů používáno. V souladu s obecným cílem zjednodušení obsahuje návrh méně údajů než odpovídající příloha VI stávajícího nařízení (EHS) č. 1408/71.

K přílohám II a X nařízení č. 883/2004, které jsou nyní prázdné, existují rovnocenná ustanovení uvedená v přílohách III a IIa nařízení č. 1408/71. Ostatní přílohy, které se tímto návrhem mění, již obsahují ustanovení týkající se některých členských států, avšak je třeba je doplnit tak, aby do nich byly zahrnuty členské státy, které k EU přistoupily po 29. dubnu 2004. Také k některým z těchto příloh existují v nařízení č. 1408/71 odpovídající ustanovení. Příloha I část 1 (zálohy na výživné) a přílohy III a IV (zvláštní ustanovení o dávkách zdravotní péče) však platí pouze pro nařízení (ES) č. 883/2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 166, 30.4.2004, opravené znění v Úř. věst. L 200, 7.6.2004, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, na osoby samostatně výdělečně činné a jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství, Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2. Nařízení naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 1992/2006 (Úř. věst. L 392, 30.12.2006, s. 1).

⁽³⁾ Dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 161, 13.7.2007, s. 61.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. Obecné poznámky

a) *Pozměněný návrh Komise*

Evropský parlament přijal 77 změn návrhu Komise. Všechny tyto změny byly do pozměněných návrhů Komise zapracovány, ať již v plném rozsahu, zčásti nebo v upraveném znění (změny 1–5, 7–11, 13–24 a 26–78 rev).

b) *Společný postoj Rady:*

Rada byla s to přijmout 70 z uvedených 77 změn, které byly zcela nebo zčásti zapracovány do pozměněného návrhu Komise, konkrétně změny 1–5, 7, 8, 10, 13–19, 21, 22 a 25–77.

Rada však nepovažovala za vhodné převzít změny 6, 11, 12, 20, 23, 24 a 78 rev. Ačkoli Rada dále souhlasila s podstatou změny 9 týkající se definice „věcných dávek“, vyslovila názor, že tuto definici je třeba více objasnit (čl. 1 odst. 3 písm. va) společného postojů).

2. Postoj Rady ke změně 20 a dalším souvisejícím změnám

Tato otázka se týká nároku rodinných příslušníků příhraničního pracovníka na zdravotní péči v členském státě, v němž je daný pracovník zaměstnán, za stejných podmínek, jaké platí pro přeshraničního pracovníka.

V čl. 18 odst. 2 základního nařízení se stanoví, že „rodinní příslušníci příhraničního pracovníka mají nárok na věcné dávky během svého pobytu v příslušném členském státě, pokud není tento stát uveden v příloze III“. V příloze III základního nařízení je uvedeno sedm členských států, které uplatňují omezení nároků na věcné dávky pro rodinné příslušníky příhraničního pracovníka.

Změna 20 přijatá Evropským parlamentem (se kterou úzce souvisejí změny 6, 11 a 12) uvádí, že v článku 87 základního nařízení by měl být vložen nový odstavec 10a, který by stanovil, že „příloha III se zruší po 5 letech ode dne nabytí účinnosti tohoto nařízení“.

Vzhledem k tomu, že pět delegací bylo proti, se Radě ohledně této změny nepodařilo dosáhnout jednomyslné shody. Uvedené delegace považují za zásadní, aby ustanovení čl. 18 odst. 2 základního nařízení nebylo nijak ohroženo, zejména s ohledem na chybějící zkušenosti s uplatňováním nového nařízení. Zdůrazňují, že by se neměl měnit křehký kompromis přijatý v nařízení č. 883/2004, ve kterém hrál významnou úlohu Parlament. Byly by raději, kdyby před tím, než budou učiněny jakékoli další kroky, nebyly rozšířeny nároky rodinných příslušníků příhraničních pracovníků, pokud jde o zdravotní péči, nad rámec stanovený v nařízení (EHS) č. 1408/71, neboť jakékoli rozhodnutí o zrušení přílohy III po uplynutí 5 let by podle jejich názoru bylo v této fázi předčasné.

Na druhé straně všechny ostatní delegace byly ochotny tuto změnu v zájmu kompromisu přijmout. Delegace šesti členských států uvedených v příloze III společného postojů navíc zaujaly ještě pružnější přístup, neboť byly ochotny přijmout zrušení přílohy III po uplynutí 4 let. Italská delegace, která nebyla s to přijmout změnu 24, neboť považuje za nezbytné, aby byl v příloze III uveden údaj „Itálie“, zaujala v této souvislosti kompromisní přístup ke změně 20 spočívající v tom, že přijala omezení doby platnosti tohoto údaje na čtyři roky.

S ohledem na tuto situaci a s přihlédnutím k významu, který Evropský parlament této otázce přikládá, se nakonec podařilo dosáhnout jednomyslné shody na kompromisním řešení, podle kterého

- ustanovení čl. 18 odst. 2 a čl. 28 odst. 1 základního nařízení budou pozměněna v tom smyslu, že příloha III bude po 5 letech od použití nařízení přezkoumána, a
- v článku 87 základního nařízení bude vložen nový odstavec 10a, který stanoví, že platnost údajů týkajících se některých členských států, které jsou uvedeny v příloze III, je omezena na 4 roky.

Rada se domnívá, že výše uvedené představuje realistické a zároveň vyvážené řešení, které se jasně ubírá stejným směrem jako postoj Evropského parlamentu. Věří proto, že Parlament bude moci toto řešení přijmout.

3. Postoj Rady ke změně 23

Změna 23 se týká přílohy II základního nařízení (ustanovení úmluv, které zůstávají v platnosti a které se případně omezují na osoby, na něž se vztahují). V bodě 36 této přílohy u údaje týkajícího se Portugalska – Spojeného království vkládá Parlament odkaz na čl. 2 odst. 1 protokolu o lékařské péči ze dne 15. listopadu 1978, který je již zahrnut v příloze III nařízení Rady (EHS) č. 1408/71.

Ve společném postoji Rady se tento protokol v příloze II neobjevuje, neboť dotyčné dva členské státy uvedly, že se rozhodly čl. 2 odst. 1 tohoto protokolu od 1. září 2008 nepoužívat.

4. Postoj Rady ke změně 78 rev

Cílem změny 78 rev je mimo jiné zachovat údaj „Itálie“ uvedený v příloze IV základního nařízení, které stanoví, že členské státy uvedené v této příloze poskytnou více nároků důchodcům vracejícím se do příslušného členského státu (čl. 27 odst. 2 základního nařízení). Pokud jde o tento údaj, nebyla tato změna pro Radu, která rozhodla jednomyslně, přijatelná.

Po přijetí základního nařízení přehodnotily italské příslušné orgány svůj postoj s tím, že prozatím by raději důchodcům další nároky neposkytovaly. S ohledem na tento vývoj Komise ve svém původním návrhu, kterým se mění přílohy nařízení (ES) č. 883/2004, navrhla, že údaj „Itálie“ by měl být v příloze IV zrušen. Italská delegace s návrhem Komise souhlasila.

Komise přijala společný postoj dohodnutý Radou.

5. Konkrétní připomínky

Rada považovala za nezbytné provést v návrhu Komise tyto změny:

- článek 15 základního nařízení: výraz „pomocní zaměstnanci“ byl ve společném postoji nahrazen výrazem „smluvní zaměstnanci“ v souladu se služebním řádem;
- čl. 36 odst. 1 základního nařízení: Rada považovala za nezbytné stanovit, že článek 17, čl. 18 odst. 1, čl. 19 odst. 1 a čl. 20 odst. 1 se budou vztahovat také na dávky související s pracovními úrazy nebo nemocemi z povolání;
- Rada byla dále toho názoru, že v článku 36 základního nařízení je třeba doplnit nový odstavec 2a s cílem zahrnout zásadu stanovenou v článku 33 návrhu Komise, který se týká nařízení, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004;
- čl. 87 odst. 8 základního nařízení: Rada považovala za nezbytné nahradit stávající odstavec 8 novým odstavcem, v němž by byla vymezena maximální doba, během níž se na osoby budou vztahovat právní předpisy jiného členského státu, než je členský stát stanovený v souladu s hlavou II nařízení Rady (EHS) č. 1408/71.

IV. ZÁVĚR

Rada vítá, že se první čtení tohoto významného návrhu doplňkového legislativního aktu neslo v duchu spolupráce s Evropským parlamentem, díky čemuž mohly oba orgány již nyní velmi výrazně omezit oblast, v níž by případně nemuselo být dosaženo shody.

Rada zejména oceňuje iniciativu Evropského parlamentu, pokud jde o sloučení návrhu, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a kterým se stanoví obsah přílohy XI, s návrhem, kterým mění přílohy uvedeného nařízení.

Domnívá se, že tento společný postoj do značné míry vychází vstříc zájmům Parlamentu.

S ohledem na prvořadý zájem, kterým je včasný vstup v platnost úplného souboru nových pravidel týkajících se modernizace a zjednodušení koordinace systémů sociálního zabezpečení, očekává Rada pokračování této konstruktivní diskuse s Evropským parlamentem s cílem dosáhnout co nejdříve konečné dohody o těchto doplňkových právních předpisech.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 2/2009

přijatý Radou dne 18. prosince 2008

s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 ze dne ..., kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004

(Text s významem pro EHP)

(2009/C 33 E/02)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 37 a čl. 152 odst. 4 písm. b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V důsledku vědeckého a technického pokroku lze zjišťovat přítomnost stále menších množství reziduí veterinárních léčivých přípravků v potravinách.
- (2) V zájmu ochrany veřejného zdraví by měly být maximální limity reziduí stanoveny v souladu s obecně uznávanými zásadami hodnocení bezpečnosti a s přihlédnutím k toxikologickým rizikům, znečištění životního prostředí a k mikrobiologickým a farmakologickým účinkům reziduí. Měla by být zohledněna i další vědecká hodnocení bezpečnosti dotčených látek, která mohou provést mezinárodní organizace nebo vědecké subjekty ve Společenství.
- (3) Toto nařízení se přímo dotýká veřejného zdraví a je významné pro fungování vnitřního trhu s produkty živočišného původu zahrnutými do přílohy I Smlouvy. Je tudíž nezbytné stanovit maximální limity reziduí farmakologicky účinných látek pro různé potraviny živočišného původu, včetně masa, ryb, mléka, vajec a medu.

(4) Nařízením Rady (EHS) č. 2377/90 ze dne 26. června 1990, kterým se stanoví postup Společenství pro stanovení maximálních limitů reziduí veterinárních léčivých přípravků v potravinách živočišného původu ⁽³⁾, zavedlo postupy Společenství pro hodnocení bezpečnosti reziduí farmakologicky účinných látek s ohledem na požadavky na bezpečnost potravin určených k lidské spotřebě. Farmakologicky účinnou látku lze u zvířat určených k produkci potravin použít pouze na základě kladného hodnocení. Pro takové látky jsou stanoveny maximální limity reziduí, jsou-li považovány za nezbytné v zájmu ochrany lidského zdraví.

(5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků ⁽⁴⁾ stanoví, že veterinární léčivé přípravky mohou být povoleny nebo používány u zvířat určených k produkci potravin, pouze pokud v nich obsažené farmakologicky účinné látky byly ohodnoceny jako bezpečné podle nařízení (EHS) č. 2377/90. Kromě toho uvedená směrnice obsahuje pravidla pro dokumentaci používání, používání pro jiné účely („používání mimo rozsah rozhodnutí o registraci“), předepisování a distribuci veterinárních léčivých přípravků k použití u zvířat určených k produkci potravin.

(6) Z usnesení Evropského parlamentu ze dne 3. května 2001 ⁽⁵⁾ o dostupnosti veterinárních léčivých přípravků, z veřejné konzultace, kterou Komise provedla v roce 2004, a z jejího vyhodnocení získaných zkušeností vyplývá, že je nezbytné změnit postupy pro stanovení maximálních limitů reziduí a současně zachovat celkový systém stanovení těchto limitů.

(7) Maximální limity reziduí jsou referenčními údaji pro stanovení ochranných lhůt v registracích veterinárních léčivých přípravků k použití u zvířat určených k produkci potravin podle směrnice 2001/82/ES, jakož i pro kontrolu reziduí v potravinách živočišného původu v členských státech a na stanovištích hraniční kontroly.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 10, 15.1.2008, s. 51.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 17. června 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a společný postoj Rady ze dne 18. prosince 2008.

⁽³⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 27 E, 31.1.2002, s. 80.

- (8) Směrnice Rady 96/22/ES ze dne 29. dubna 1996 o zákazu používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik v chovech zvířat⁽¹⁾ zakazuje používání některých látek ke specifickým účelům u zvířat určených k produkci potravin. Toto nařízení by se mělo použít, aniž jsou dotčeny jakékoli právní předpisy Společenství zakazující používání některých látek s hormonálním účinkem u zvířat určených k produkci potravin.
- (9) Nařízení Rady (EHS) č. 315/93 ze dne 8. února 1993, kterým se stanoví postupy Společenství pro kontrolu kontaminujících látek v potravinách⁽²⁾, stanoví zvláštní pravidla pro látky, které nebyly podány záměrně. Na tyto látky by se právní předpisy pro maximální limity reziduí neměly vztahovat.
- (10) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin⁽³⁾, stanoví rámec pro právní předpisy v oblasti potravin na úrovni Společenství a uvádí definice pro tuto oblast. Je vhodné, aby se tyto definice použily pro účely právních předpisů pro maximální limity reziduí.
- (11) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat⁽⁴⁾ stanoví obecná pravidla pro kontrolu potravin ve Společenství a uvádí definice pro tuto oblast. Je vhodné, aby se tyto pravidla a definice použily pro účely právních předpisů pro maximální limity reziduí. Přednostně by mělo být odhalováno nedovolené používání látek a část vzorků by měla být vybírána přístupem založeným na hodnocení rizika.
- (12) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 ze dne 31. března 2004, kterým se stanoví postupy Společenství pro registraci humánních a veterinárních léčivých přípravků a dozor nad nimi a kterým se zřizuje Evropská agentura pro léčivé přípravky⁽⁵⁾, pověřuje Evropskou agenturu pro léčivé přípravky (dále jen „agentura“) poskytováním poradenství o maximálních limitech reziduí veterinárních léčivých přípravků přijatelných v potravinách živočišného původu.
- (13) Maximální limity reziduí by měly být stanoveny pro farmakologicky účinné látky používané nebo určené k použití ve veterinárních léčivých přípravcích uvedených na trh ve Společenství.
- (14) Z veřejné konzultace a z toho, že v posledních letech byl zaregistrován jen malý počet veterinárních léčivých přípravků pro zvířata určená k produkci potravin, vyplývá, že nařízení (EHS) č. 2377/90 vedlo k horší dostupnosti těchto léčivých přípravků.
- (15) V zájmu zajištění zdraví a dobrých životních podmínek zvířat je nezbytné, aby byly veterinární přípravky dostupné pro účely léčby specifických chorob. Nedostatek veterinárních léčivých přípravků vhodných pro specifickou léčbu konkrétních druhů může kromě toho přispívat k nesprávnému nebo nedovolenému používání látek.
- (16) Systém zavedený nařízením (EHS) č. 2377/90 by proto měl být změněn s cílem zvýšit dostupnost veterinárních léčivých přípravků pro zvířata určená k produkci potravin. V zájmu dosažení tohoto cíle by měla být zavedena opatření, která agentuře umožní systematicky zvažovat, zda mají být maximální limity reziduí stanovené pro určité druhy nebo potraviny používány i pro jiné druhy nebo jiné potraviny. V tomto ohledu by měla být věnována pozornost přiměřenosti bezpečnostních faktorů, které jsou již pevnou součástí systému, a to s cílem zajistit, aby nebyla ohrožena bezpečnost potravin a dobré životní podmínky zvířat.
- (17) Uznává se, že vědecká hodnocení rizika nemohou v některých případech sama o sobě poskytnout veškeré informace, na nichž by měla být založeno rozhodnutí v rámci řízení rizika, a že je zákonitě nutné vzít v úvahu další relevantní faktory, včetně technologických aspektů potravinářské výroby a proveditelnosti kontrol. Agentura by tedy měla vydat stanovisko k vědeckému hodnocení rizika a doporučení pro řízení rizika ohledně reziduí farmakologicky účinných látek.
- (18) V zájmu dobrého fungování celkového rámce pro maximální limity reziduí jsou nezbytná podrobná pravidla pro formát a obsah žádostí o stanovení maximálních limitů reziduí a pro metodické zásady hodnocení rizika a doporučení pro řízení rizika.
- (19) V chovu zvířat se kromě veterinárních léčivých přípravků používají i jiné přípravky, například biocidní, na které se nevztahují zvláštní právní předpisy o reziduích. Tyto biocidní přípravky jsou definovány ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh⁽⁶⁾. Kromě toho mohou být veterinární léčivé přípravky, jež nebyly registrovány ve Společenství, povoleny v zemích mimo Společenství. K této situaci může docházet, protože v jiných regionech jsou rozšířeny jiné choroby nebo cílové druhy nebo protože se společností rozhodly neuvádět přípravek na trh ve Společenství. Není-li

(1) Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 3.

(2) Úř. věst. L 37, 13.2.1993, s. 1.

(3) Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1.

(4) Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1. Opraveno v Úř. věst. L 191, 28.5.2004, s. 1.

(5) Úř. věst. L 136, 30.4.2004, s. 1.

(6) Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1.

- přípravek registrován ve Společenství, neznamená to nutně, že by jeho použití bylo nebezpečné. Pokud jde o farmakologicky účinné látky takových přípravků, měla by mít Komise možnost stanovit maximální limity reziduí pro potraviny na základě stanoviska agentury a v souladu se zásadami stanovenými pro farmakologicky účinné látky určené k použití ve veterinárních léčivých přípravcích. Rovněž je nutné změnit nařízení (ES) č. 726/2004 tak, aby úkoly agentury zahrnovaly poradenství o maximálních limitech reziduí účinných látek v biocidních přípravcích.
- (20) V rámci systému zavedeného směrnicí 98/8/ES musí hospodářské subjekty, které uvedly nebo zamýšlejí uvést biocidní přípravky na trh, zaplatit poplatky za hodnocení provedená různými postupy souvisejícími s uvedenou směrnicí. Toto nařízení stanoví, že hodnocení týkající se stanovení maximálního limitu reziduí pro farmakologicky účinné látky určené k použití v biocidních přípravcích provádí agentura. V důsledku toho by toto nařízení mělo být vyjasnit, jak jsou tato hodnocení financována, aby byly řádně zohledněny již vybrané poplatky za hodnocení, která byla nebo mají být provedena podle uvedené směrnice.
- (21) Společenství v rámci své činnosti pro *Codex Alimentarius* přispívá k rozvoji mezinárodních norem pro maximální limity reziduí a současně zajišťuje, aby se vysoká úroveň ochrany lidského zdraví, již bylo ve Společenství dosaženo, nesnižovala. Společenství by proto mělo bez dalšího hodnocení rizika převzít maximální limity reziduí stanovené v *Codex Alimentarius*, které na příslušném zasedání Komise pro *Codex Alimentarius* podpořilo. Soulad mezi mezinárodními normami a právními předpisy Společenství pro limity reziduí v potravinách se takto bude dále zvyšovat.
- (22) Potraviny podléhají kontrolám reziduí farmakologicky účinných látek v souladu s nařízením (ES) č. 882/2004. Přestože nejsou limity reziduí podle uvedeného nařízení pro takové látky stanoveny, mohou se taková rezidua objevit v důsledku znečištění životního prostředí nebo výskytu přírodního metabolitu u zvířete. Laboratorní metody jsou schopny taková rezidua zjišťovat ve stále menších množstvích. V souvislosti s těmito rezidui byly v členských státech zavedeny různé kontrolní postupy.
- (23) Směrnice Rady 97/78/ES ze dne 18. prosince 1997, kterou se stanoví základní pravidla pro veterinární kontroly produktů ze třetích zemí dovážených do Společenství⁽¹⁾, požaduje, aby všechny zásilky dovezené ze třetích zemí podléhaly veterinárním kontrolám, a rozhodnutí Komise 2005/34/ES ze dne 11. ledna 2005⁽²⁾ stanoví harmonizované normy pro zkoušení některých reziduí v produktech živočišného původu dovezených ze třetích zemí. Je vhodné rozšířit působnost rozhodnutí 2005/34/ES na všechny produkty živočišného původu uvedené na trh Společenství.
- (24) Na základě nařízení (ES) č. 2377/90, směrnice 96/22/ES nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat⁽³⁾ je řada farmakologicky účinných látek zakázána nebo není v současné době povolena. Rezidua farmakologicky účinných látek v produktech živočišného původu pocházející zejména z nedovoleného použití látky nebo ze znečištění životního prostředí by měla být v souladu se směrnicí Rady 96/23/ES ze dne 29. dubna 1996 o kontrolních opatřeních u některých látek a jejich reziduí v živých zvířatech a živočišných produktech⁽⁴⁾ řádně kontrolována a sledována bez ohledu na původ produktu.
- (25) Je vhodné, aby Společenství v zájmu usnadnění dovozu a obchodu uvnitř Společenství zavedlo postupy pro stanovení referenčních hodnot pro opatření v takové výši koncentrací reziduí, jejichž laboratorní analýza je technicky proveditelná, aniž by byla narušena vysoká úroveň ochrany lidského zdraví ve Společenství. Stanovení referenčních hodnot pro opatření by však v žádném případě nemělo být považováno za přehlížení nedovoleného používání zakázaných nebo nepovolených látek pro zvířata určená k produkci potravin. Jakákoli rezidua těchto látek v potravinách živočišného původu by proto měla být považována za nežádoucí.
- (26) Je rovněž vhodné, aby Společenství zavedlo harmonizovaný přístup pro situace, kdy členské státy objeví jakýkoli důkaz opakovaného výskytu problému, protože takové zjištění by mohlo nasvědčovat nesprávnému používání konkrétní látky nebo nerespektování záruk poskytnutých třetími zeměmi, jež se týkají výroby potravin určených k dovozu do Společenství. Členské státy by měly opakovaný výskyt problémů oznámit Komisi a měla by být přijata vhodná následná opatření.
- (27) Stávající právní předpisy pro maximální limity reziduí by měly být zjednodušeny tak, že budou všechna rozhodnutí klasifikující farmakologicky účinné látky, pokud jde o rezidua, sloučena do jediného nařízení Komise.

(1) Úř. věst. L 24, 30.1.1998, s. 9.

(2) Úř. věst. L 16, 20.1.2005, s. 61.

(3) Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29.

(4) Úř. věst. L 125, 23.5.1996, s. 10.

- (28) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (29) Zejména je třeba zmocnit Komisi k přijetí metodických zásad hodnocení rizika a doporučení pro řízení rizika týkajících se stanovování maximálních limitů reziduí, pravidel pro podmínky extrapolace, opatření stanovujících referenční hodnoty pro opatření, včetně opatření k přezkumu těchto hodnot, jakož i metodických zásad a vědeckých metod pro stanovení referenčních hodnot pro opatření. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (30) Pokud ze závažných naléhavých důvodů nelze dodržet lhůty obvykle použitelné v rámci regulativního postupu s kontrolou, měla by mít Komise možnost použít k přijetí opatření stanovujících referenční hodnoty pro opatření a opatření k přezkumu těchto hodnot postup pro naléhavé případy stanovený v čl. 5a odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES.
- (31) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž ochrany zdraví lidí i zvířat a zajištění dostupnosti vhodných veterinárních léčivých přípravků, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (32) V zájmu přehlednosti je proto nezbytné nahradit nařízení (EHS) č. 2377/90 novým nařízením.
- (33) Mělo by být stanoveno přechodné období, aby Komise mohla připravit a přijmout nařízení začleňující farmakologicky účinné látky a jejich klasifikaci z hlediska maximálních limitů reziduí, jak jsou stanoveny v přílohách I až IV nařízení (EHS) č. 2377/90, jakož i některá další prováděcí pravidla k tomuto novému nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. V zájmu zajištění bezpečnosti potravin stanoví toto nařízení pravidla a postupy s cílem stanovit

a) maximální koncentraci reziduí farmakologicky účinné látky, jež může být povolena v potravinách živočišného původu (dále jen „maximální limit reziduí“);

b) hladinu reziduí farmakologicky účinné látky stanovenou pro kontrolní účely v případě některých látek, u nichž maximální limit reziduí podle tohoto nařízení nebyl stanoven (dále jen „referenční hodnota pro opatření“).

2. Toto nařízení se nevztahuje na

a) účinné složky biologického původu použité v imunologických veterinárních léčivých přípravcích, které jsou určeny k tomu, aby vytvářely aktivní nebo pasivní imunitu nebo diagnostikovaly stav imunity;

b) látky spadající do oblasti působnosti nařízení (EHS) č. 315/93.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

3. Toto nařízení se použije, aniž jsou dotčeny právní předpisy Společenství zakazující používání některých látek s hormonálním nebo tyreostatickým účinkem a beta-sympatomimetik u zvířat určených k produkci potravin, jak stanoví směrnice 96/22/ES.

Článek 2

Definice

Vedle použití definic stanovených v článku 1 směrnice 2001/82/ES, článku 2 nařízení (ES) č. 882/2004 a v člancích 2 a 3 nařízení (ES) č. 178/2002 se pro účely tohoto nařízení rozumí:

a) „rezidui farmakologicky účinných látek“ všechny farmakologicky účinné látky vyjádřené v mg/kg nebo µg/kg čerstvé tkáně, ať už účinné složky, pomocné látky nebo produkty rozkladu a jejich metabolity, které zůstávají v potravinách získaných ze zvířat;

b) „zvířaty určenými k produkci potravin“ zvířata chovaná, odchovaná, držená, poražená nebo odchycená za účelem produkce potravin.

HLAVA II

MAXIMÁLNÍ LIMITY REZIDUÍ

KAPITOLA I

Hodnocení rizika a řízení rizika

Oddíl 1

Farmakologicky účinné látky určené k použití ve veterinárních léčivých přípravcích ve Společenství

Článek 3

Žádost o stanovisko agentury

S výjimkou případů, kdy se použije postup v rámci *Codex Alimentarius* uvedený v čl. 14 odst. 3 tohoto nařízení, musí být ke všem farmakologicky účinným látkám určeným k použití ve Společenství ve veterinárních léčivých přípravcích podávaných zvířatům určeným k produkci potravin vydáno stanovisko Evropské agentury pro léčivé přípravky (dále jen „agentura“), zřízené článkem 55 nařízení (ES) č. 726/2004, týkající se maximálního limitu reziduí a vypracované Výborem pro veterinární léčivé přípravky (dále jen „výbor“), zřízeným článkem 30 uvedeného nařízení.

Za tímto účelem podá agentuře žádost žadatel o registraci veterinárního léčivého přípravku, v němž je taková látka použita, osoba zamýšlející požádat o takovou registraci, nebo popřípadě držitel rozhodnutí o takové registraci.

Článek 4

Stanovisko agentury

1. Stanovisko agentury sestává z vědeckého hodnocení rizika a doporučení pro řízení rizika.

2. Cílem vědeckého hodnocení rizika a doporučení pro řízení rizika je zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a současně zaručit, aby zdraví lidí a zdraví a dobré životní podmínky zvířat nebyly nepříznivě dotčeny nedostatečnou dostupností vhodných veterinárních léčivých přípravků. Stanovisko zohlední veškerá příslušná vědecká zjištění Evropského úřadu pro bezpečnost potravin, zřízeného článkem 22 nařízení (ES) č. 178/2002.

Článek 5

Extrapolace

S cílem zajistit dostupnost registrovaných veterinárních léčivých přípravků proti chorobám postihujícím zvířata určená k produkci potravin a při současném zajištění vysokého stupně ochrany lidského zdraví zvažuje agentura při provádění vědeckého hodnocení rizika a přípravě doporučení pro řízení rizika, zda

mají být maximální limity reziduí stanovené pro danou farmakologicky účinnou látku v určité potravíně používány i pro jinou potravinu získanou ze stejného druhu nebo maximální limity reziduí stanovené u jednoho nebo více určitých druhů používány i u jiných druhů.

Článek 6

Vědecké hodnocení rizika

1. Vědecké hodnocení rizika zvažuje metabolismus a vylučování farmakologicky účinných látek u příslušných druhů zvířat a druh reziduí a jejich množství, jaké může člověk v průběhu života přijmout bez jakéhokoli citelného zdravotního rizika, vyjádřené jako přijatelná denní dávka (dále jen „ADI“). K ADI lze použít alternativní přístupy, pokud byly stanoveny Komisí, jak je uvedeno v čl. 13 odst. 2.

2. Vědecké hodnocení rizika se týká

- druhu a množství reziduí, jež se považují za nezávadné pro lidské zdraví;
- rizika toxikologických, farmakologických nebo mikrobiologických účinků u člověka;
- reziduí vyskytujících se v potravinách rostlinného původu nebo pocházejících ze životního prostředí.

3. Nelze-li metabolismus a vylučování látky posoudit, přihledne vědecké hodnocení rizika k údajům z monitorování a k údajům o expozici.

Článek 7

Doporučení pro řízení rizika

Doporučení pro řízení rizika vycházejí z vědeckého hodnocení rizika prováděného podle článku 6 a sestávají z posouzení

- dostupnosti alternativních látek pro léčbu příslušných druhů nebo nutnosti použití hodnocené látky, aby nedošlo ke zbytečnému utrpení zvířat, nebo v zájmu zajištění bezpečnosti osob ošetřujících zvířata;
- dalších oprávněných hledisek, jako jsou technologické aspekty potravinářské výroby a produkce krmiv, proveditelnost kontrol, podmínky použití a aplikace látek ve veterinárních léčivých přípravcích, správná praxe při používání veterinárních léčivých a biocidních přípravků a pravděpodobnost nesprávného nebo nedovoleného použití;
- toho, zda by měl být stanoven maximální limit reziduí nebo prozatímní maximální limit reziduí pro farmakologicky účinnou látku ve veterinárních léčivých přípravcích, výše tohoto maximálního limitu reziduí a případně podmínky a omezení použití dané látky;

d) toho, zda jsou poskytnuté údaje nedostatečné pro stanovení bezpečného limitu nebo zda není s ohledem na nedostatek vědeckých informací možné dospět k závěru ohledně vlivu reziduí látky na lidské zdraví. V obou případech nesmí být doporučen žádný maximální limit reziduí.

Článek 8

Žádosti a postupy

1. Žádost uvedená v článku 3 musí dodržet formát a obsah předepsaný Komisí, jak je uvedeno v čl. 13 odst. 1, a musí ji doprovázet úhrada poplatku splatného agentuře.

2. Agentura zajistí, aby bylo stanovisko výboru vydáno do 210 dnů od obdržení platné žádosti v souladu s článkem 3 a odstavcem 1 tohoto článku. Tato lhůta se staví, pokud si agentura vyžádá předložení doplňujících informací o dané látce v určité lhůtě, a to až do doby, kdy jsou požadované doplňující informace předloženy.

3. Agentura předá stanovisko uvedené v článku 4 žadateli. Do 15 dnů od obdržení stanoviska může žadatel agentuře písemně oznámit, že hodlá požádat o jeho přezkum. V tomto případě doručí žadatel agentuře do 60 dnů od obdržení stanoviska podrobné odůvodnění své žádosti o přezkum.

Do 60 dnů od obdržení odůvodnění žádosti o přezkum výbor zváží, zda své stanovisko přehodnotí, a přijme konečné stanovisko. Ke konečnému stanovisku se připojí odůvodnění závěru ohledně žádosti o přezkum.

4. Agentura předá své konečné stanovisko do 15 dnů od jeho přijetí Komisí a žadateli a uvede odůvodnění svých závěrů.

Oddíl 2

Jiné farmakologicky účinné látky, u nichž je možné vyžádat si stanovisko agentury

Článek 9

Stanovisko agentury vyžádané Komisí nebo členskými státy

1. Komise nebo členský stát mohou agentuře podávat žádosti o stanovisko k maximálním limitům reziduí v kterémkoli z těchto případů:

a) daná látka je povolena pro použití ve veterinárním léčivém přípravku ve třetí zemi a pro tuto látku nebyla v souvislosti s dotyčnými potravinami nebo druhy podána žádost o stanovení maximálního limitu reziduí podle článku 3; nebo

b) daná látka je obsažena v léčivém přípravku se zamýšleným použitím podle článku 11 směrnice 2001/82/ES a pro tuto látku nebyla v souvislosti s dotyčnými potravinami nebo druhy podána žádost o stanovení maximálního limitu reziduí podle článku 3 tohoto nařízení.

Jedná-li se o případ uvedený v prvním pododstavci písm. b), který se týká menšinových druhů zvířat nebo menšinového použití dotčené látky, může tuto žádost agentuře podat zúčastněná strana nebo organizace.

Použijí se články 4 až 7.

Žádosti o stanovisko uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce musí dodržet požadavky na formát a obsah stanovené Komisí podle čl. 13 odst. 1.

2. Agentura zajistí, aby bylo stanovisko výboru vydáno do 210 dnů od obdržení žádosti Komise, členského státu nebo zúčastněné strany či organizace. Tato lhůta se staví, pokud si agentura vyžádá předložení doplňujících informací o dané látce v určité lhůtě, a to až do doby, kdy jsou požadované doplňující informace předloženy.

3. Agentura předá své konečné stanovisko do 15 dnů od jeho přijetí Komisí a případně členskému státu, zúčastněné straně nebo organizaci, která podala žádost, a uvede odůvodnění svých závěrů.

Článek 10

Farmakologicky účinné látky obsažené v biocidních přípravcích používaných v chovu zvířat

1. Pro účely čl. 10 odst. 2 bodu ii) směrnice 98/8/ES se maximální limit reziduí pro farmakologicky účinné látky určené k použití v biocidním přípravku používaném v chovu zvířat stanoví

a) postupem podle článku 9 tohoto nařízení

i) pro kombinace účinných látek a typu přípravku zařazené v desetiletém pracovním programu uvedeném v čl. 16 odst. 2 směrnice 98/8/ES;

ii) pro kombinace účinných látek a typu přípravku, jež mají být zařazené do přílohy I, I A nebo I B směrnice 98/8/ES a pro něž příslušný orgán přijal dokumentaci podle čl. 11 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice před ... (*);

b) postupem podle článku 8 tohoto nařízení a na žádost podanou v souladu s článkem 3 tohoto nařízení pro všechny další kombinace účinných látek a typu přípravku, jež mají být zařazené do přílohy I, I A nebo I B směrnice 98/8/ES a pro něž členské státy nebo Komise považují za nezbytné, aby byl stanoven maximální limit reziduí.

(* Den vstupu tohoto nařízení v platnost.

2. Komise klasifikuje farmakologicky účinné látky uvedené v odstavci 1 v souladu s článkem 14. Pro účely klasifikace přijme Komise nařízení uvedené v čl. 17 odst. 1.

Jakákoli zvláštní ustanovení týkající se podmínek použití látek klasifikovaných v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce se však stanoví podle čl. 10 odst. 2 směrnice 98/8/ES.

3. Náklady na hodnocení provedená agenturou na žádost podanou v souladu s odst. 1 písm. a) tohoto článku jsou hrazeny z rozpočtu agentury, jak je uvedeno v článku 67 nařízení (ES) č. 726/2004. To se však nevztahuje na náklady na hodnocení zpravodajem jmenovaným podle čl. 62 odst. 1 uvedeného nařízení ke stanovení maximálního limitu reziduí, pokud byl tento zpravodaj jmenován členským státem, který již obdržel poplatek za dané hodnocení podle článku 25 směrnice 98/8/ES.

Výše poplatků za hodnocení provedená agenturou a zpravodajem na základě žádosti podané v souladu s odst. 1 písm. b) se stanoví v souladu s článkem 70 nařízení (ES) č. 726/2004. Použije se nařízení Rady (ES) č. 297/95 ze dne 10. února 1995 o poplatcích, které se platí Evropské agentuře pro hodnocení léčivých přípravků⁽¹⁾.

Oddíl 3

Společná ustanovení

Článek 11

Přehodnocení stanoviska

Pokud se Komise, žadatel podle článku 3 nebo členský stát na základě nových informací domnívají, že je nezbytné přehodnotit určité stanovisko v zájmu ochrany zdraví lidí nebo zvířat, může agenturu požádat o vydání nového stanoviska pro danou látku.

Pokud byl v souladu s tímto nařízením stanoven maximální limit reziduí pro konkrétní potraviny nebo druhy, použijí se ke stanovení maximálního limitu reziduí pro takovou látku v jiných potravinách nebo pro jiné druhy články 3 a 9.

K žádosti uvedené v prvním pododstavci musí být připojeny informace vysvětlující problém, na nějž je třeba se zaměřit. Na nové stanovisko se použijí čl. 8 odst. 2 až 4 nebo čl. 9 odst. 2 a 3.

Článek 12

Zveřejnění stanovisek

Agentura zveřejní stanoviska podle článků 4, 9 a 11 poté, co z nich odstraní veškeré informace, které mají povahu obchodního tajemství.

(¹) Úř. věst. L 35, 15.2.1995, s. 1.

Článek 13

Prováděcí opatření

1. Regulativním postupem podle čl. 25 odst. 2 přijme Komise po konzultaci s agenturou opatření upravující formát a obsah žádostí uvedených v článcích 3 a 9.

2. Po konzultaci s agenturou, členskými státy a zúčastněnými stranami přijme Komise opatření upravující

a) metodické zásady hodnocení rizika a doporučení pro řízení rizika uvedené v článcích 6 a 7, včetně technických požadavků v souladu s mezinárodně dohodnutými normami;

b) pravidla použití maximálního limitu reziduí stanoveného pro farmakologicky účinnou látku v určité potravíně i v jiné potravíně získané ze stejného druhu nebo maximálního limitu reziduí stanoveného pro farmakologicky účinnou látku u jednoho nebo více určitých druhů i u jiných druhů, jak je uvedeno v článku 5. Tato pravidla upřesní, jak a za jakých okolností mohou být vědecké údaje o reziduích v určité potravíně nebo u jednoho nebo více určitých druhů použity ke stanovení maximálního limitu reziduí v jiných potravinách nebo u jiných druhů.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 25 odst. 3.

KAPITOLA II

Klasifikace

Článek 14

Klasifikace farmakologicky účinných látek

1. Komise klasifikuje farmakologicky účinné látky, ke kterým bylo vydáno stanovisko agentury o maximálních limitech reziduí podle článku 4, 9 nebo 11.

2. Klasifikace obsahuje seznam farmakologicky účinných látek a léčebné třídy, do nichž tyto látky patří. V klasifikaci se pro každou takovou látku a v případě potřeby pro konkrétní potraviny nebo druhy rovněž stanoví

a) buď maximální limit reziduí;

b) nebo prozatímní maximální limit reziduí;

c) nebo že není třeba stanovit maximální limit reziduí;

d) anebo zákaz podávání látky.

3. Maximální limit reziduí se stanoví, pokud se to považuje za nezbytné v zájmu ochrany lidského zdraví

a) na základě stanoviska agentury podle článku 4, 9 nebo 11 nebo

b) na základě rozhodnutí Komise pro *Codex Alimentarius* o stanovení maximálního limitu reziduí pro farmakologicky účinnou látku určenou k použití ve veterinárním léčivém přípravku, pokud delegace Společenství nevznesla námitky a za předpokladu, že delegaci Společenství byly před přijetím rozhodnutí v Komisi pro *Codex Alimentarius* poskytnuty použité vědecké údaje. V tomto případě se nevyžaduje doplňkové hodnocení agentury.

4. Jsou-li vědecké údaje neúplné, může být stanoven prozatímní maximální limit reziduí, pokud neexistují důvody k předpokladu, že navrhované hladiny reziduí dané látky představují riziko pro lidské zdraví.

Prozatímní maximální limit reziduí se použije po stanovenou dobu, která nepřesáhne pět let. Tuto dobu lze jednou prodloužit o dobu nepřesahující dva roky, prokáže-li se, že toto prodloužení umožní dokončit probíhající vědecké studie.

5. Maximální limit reziduí se nestanoví, pokud to na základě stanoviska podle článku 4, 9 nebo 11 není nezbytné v zájmu ochrany lidského zdraví.

6. Podávání látky zvířatům určeným k produkci potravin se na základě stanoviska podle článku 4, 9 nebo 11 zakáže, pokud

a) jakákoli přítomnost farmakologicky účinné látky nebo jejích reziduí v potravinách živočišného původu může představovat nebezpečí pro lidské zdraví; nebo

b) nelze dospět k závěru ohledně účinku reziduí dané látky na lidské zdraví.

7. Ukáže-li se to nezbytné v zájmu ochrany lidského zdraví, zahrnuje klasifikace podmínky a omezení použití nebo podávání farmakologicky účinné látky používané ve veterinárních léčivých přípravcích, na niž se vztahuje maximální limit reziduí nebo pro niž nebyl maximální limit reziduí stanoven.

Článek 15

Zrychlený postup pro přijetí stanoviska agentury

1. Ve zvláštních případech, kdy je nutné veterinární léčivý přípravek nebo biocidní přípravek neprodleně povolit z důvodů ochrany veřejného zdraví nebo zdraví či dobrých životních podmínek zvířat, může Komise, jakákoli osoba, která podala žádost o stanovisko podle článku 3, nebo členský stát požádat

agenturu o použití zrychleného postupu pro posouzení maximálního limitu reziduí farmakologicky účinné látky obsažené v těchto přípravcích.

2. Formát a obsah žádosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku stanoví Komise podle čl. 13 odst. 1.

3. Odchylně od lhůt stanovených v čl. 8 odst. 2 a čl. 9 odst. 2 agentura zajistí, aby bylo stanovisko výboru vydáno do 120 dnů od obdržení žádosti.

Článek 16

Podávání látek zvířatům určeným k produkci potravin

1. Zvířatům určeným k produkci potravin je ve Společenství možné podávat pouze farmakologicky účinné látky, které jsou klasifikovány podle čl. 14 odst. 2 písm. a), b) nebo c), za předpokladu, že je toto podávání v souladu se směrnicí 2001/82/ES.

2. Odstavec 1 se nepoužije v případě klinických hodnocení, která jsou v souladu s platnými právními předpisy na základě oznámení či povolení uznána příslušnými orgány a která nezpůsobí, že potraviny získané ze zvířat zapojených do těchto hodnocení budou obsahovat rezidua představující riziko pro lidské zdraví.

Článek 17

Postup

1. Pro účely klasifikace podle článku 14 připraví Komise návrh nařízení do 30 dnů od obdržení stanoviska agentury podle článku 4, 9 nebo 11. Komise rovněž připraví návrh nařízení do 30 dnů od obdržení rozhodnutí o stanovení maximálního limitu reziduí, jak je uvedeno v čl. 14 odst. 3, přijatého Komisí pro *Codex Alimentarius* bez námitek delegace Společenství.

Pokud se požaduje stanovisko agentury a návrh nařízení není v souladu s tímto stanoviskem, připojí Komise podrobné odůvodnění rozdílů.

2. Komise přijme nařízení uvedené v odstavci 1 tohoto článku regulativním postupem podle čl. 25 odst. 2, a to do 30 dnů od ukončení tohoto postupu.

3. V případě zrychleného postupu podle článku 15 přijme Komise nařízení uvedené v odstavci 1 tohoto článku regulativním postupem podle čl. 25 odst. 2, a to do 15 dnů od ukončení tohoto postupu.

HLAVA III

REFERENČNÍ HODNOTY PRO OPATŘENÍ

Článek 18

Stanovení a přezkum

Považuje-li se to za nutné kvůli zajištění fungování kontrol potravin živočišného původu dovezených nebo uvedených na trh v souladu s nařízením (ES) č. 882/2004, může Komise stanovit pro rezidua farmakologicky účinných látek, na které se nevztahuje klasifikace podle čl. 14 odst. 2 písm. a), b) nebo c), referenční hodnoty pro opatření.

Referenční hodnoty pro opatření se pravidelně přezkoumávají s ohledem na nové vědecké údaje týkající se bezpečnosti potravin, výsledky šetření nebo analytických zkoušek uvedených v článku 24 a technologický pokrok.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 26 odst. 3. Ze závažných naléhavých důvodů může Komise použít postup pro naléhavé případy podle čl. 26 odst. 4.

Článek 19

Metody stanovení referenčních hodnot pro opatření

1. Referenční hodnoty pro opatření stanovené podle článku 18 vycházejí z obsahu analytu ve vzorku, který mohou úřední kontrolní laboratoře jmenované podle nařízení (ES) č. 882/2004 zjistit a potvrdit analytickou metodou validovanou v souladu s požadavky Společenství. Referenční hodnota pro opatření zohlední nejnižší koncentraci reziduí, kterou lze analytickou

metodou validovanou v souladu s požadavky Společenství kvantifikovat. Příslušná referenční laboratoř Společenství poskytuje Komisi poradenství o provádění analytických metod.

2. Aniž je dotčen čl. 29 odst. 1 druhý pododstavec nařízení (ES) č. 178/2002, Komise případně podá Evropskému úřadu pro bezpečnost potravin žádost o hodnocení rizika za účelem zjištění, zda jsou referenční hodnoty pro opatření přiměřené k ochraně lidského zdraví. V takových případech Evropský úřad pro bezpečnost potravin zajistí, aby Komise obdržela stanovisko do 210 dnů od obdržení žádosti.

3. Za účelem zajištění vysoké úrovně ochrany zdraví se použijí zásady hodnocení rizika. Hodnocení rizika vychází z metodických zásad a vědeckých metod, jež Komise přijme po konzultaci s Evropským úřadem pro bezpečnost potravin.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 26 odst. 3.

Článek 20

Příspěvek Společenství k podpůrným opatřením týkajícím se referenčních hodnot pro opatření

Vyžaduje-li uplatňování této hlavy, aby Společenství financovalo podpůrná opatření pro stanovení a fungování referenčních hodnot pro opatření, použije se čl. 66 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 882/2004.

HLAVA IV

RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 21

Analytické metody

Agentura konzultuje s referenčními laboratořemi Společenství pro laboratorní analýzu reziduí určenými Komisí podle nařízení (ES) č. 882/2004 vhodné analytické metody zjišťování reziduí farmakologicky účinných látek, pro než byly v souladu s článkem 14 tohoto nařízení stanoveny maximální limity reziduí. Pro účely harmonizovaných kontrol poskytne agentura informace o těchto metodách referenčním laboratořím Společenství a národním referenčním laboratořím určeným podle nařízení (ES) č. 882/2004.

Článek 22

Oběh potravin

Členské státy nesmějí zakázat dovoz potravin živočišného původu ani jejich uvádění na trh ani jim bránit z důvodů souvisejících s maximálními limity reziduí nebo referenčními hodnotami

tami pro opatření, pokud jsou v souladu s tímto nařízením a prováděcími opatřeními k němu.

Článek 23

Uvádění na trh

Obsahují-li potraviny živočišného původu rezidua farmakologicky účinné látky

a) klasifikované podle čl. 14 odst. 2 písm. a), b) nebo c) a v hladině překračující maximální limit reziduí stanovený podle tohoto nařízení nebo

b) neklasifikované podle čl. 14 odst. 2 písm. a), b) nebo c), s výjimkou případů, kdy pro tuto látku byla stanovena referenční hodnota pro opatření podle tohoto nařízení a hladina reziduí se referenční hodnotě pro opatření nerovná ani ji nepřekračuje,

má se za to, že nejsou v souladu s právními předpisy Společenství.

Komise přijme regulativním postupem podle čl. 26 odst. 2 tohoto nařízení podrobná pravidla pro maximální limit reziduí, jež má být vzat v úvahu pro kontrolní účely u potravin získaných ze zvířat ošetřených podle článku 11 směrnice 2001/82/ES.

Článek 24

Opatření v případě potvrzené přítomnosti zakázané nebo nepovolené látky

1. Pokud jsou výsledky analytických zkoušek pod úrovní referenčních hodnot pro opatření, provede příslušný orgán šetření podle směrnice 96/23/ES s cílem stanovit, zda došlo k nedovolenému podání zakázané nebo nepovolené farmakologicky účinné látky, a případně uloží stanovené sankce.

2. Pokud výsledky šetření nebo analytických zkoušek provedených u produktů stejného původu vykazují opakující se znaky, které nasvědčují možnému problému, uchová příslušný orgán záznam o daných zjištěních a informuje Komisi a ostatní členské státy ve Stálém výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat uvedeném v článku 26.

3. Komise případně předloží návrhy, a jde-li o produkty pocházející ze třetí země, upozorní příslušný orgán dotyčné země nebo dotyčných zemí a požádá je o vysvětlení opakující se přítomnosti reziduí.

4. Budou přijata prováděcí pravidla k tomuto článku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 26 odst. 3.

HLAVA V

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 25

Stálý výbor pro veterinární léčivé přípravky

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro veterinární léčivé přípravky.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je jeden měsíc.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 26

Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat

1. Komisi je nápomocen Stálý výbor pro potravinový řetězec a zdraví zvířat.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je jeden měsíc.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1, 2, 4 a 6 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 27

Klasifikace farmakologicky účinných látek podle nařízení (EHS) č. 2377/90

1. Do ... (*) přijme Komise regulativním postupem podle čl. 25 odst. 2 nařízení začleňující beze změny farmakologicky účinné látky a jejich klasifikaci z hlediska maximálních limitů reziduí, jak jsou stanoveny v přílohách I až IV nařízení (EHS) č. 2377/90.

2. Pro jakoukoli látku uvedenou v odstavci 1, pro niž byl stanoven maximální limit reziduí podle nařízení (EHS) č. 2377/90, mohou Komise nebo členské státy rovněž předložit agentuře žádost o stanovisko k extrapolaci na jiné druhy nebo tkáně v souladu s článkem 5.

Použije se článek 17.

Článek 28

Zprávy

1. Do ... (**) předloží Komise zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

2. Zpráva zejména posoudí zkušenosti získané při uplatňování tohoto nařízení, včetně zkušeností s látkami klasifikovanými podle tohoto nařízení, které mají více použití.

3. Ke zprávě se podle potřeby připojí příslušné návrhy.

(*) 60 dnů po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

(**) Pět let po dni vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 29**Zrušení**

Nařízení (EHS) č. 2377/90 se zrušuje.

Přílohy I až IV zrušeného nařízení zůstávají použitelné až do dne vstupu v platnost nařízení uvedeného v čl. 27 odst. 1 tohoto nařízení a příloha V zrušeného nařízení zůstává použitelná až do dne vstupu v platnost opatření uvedených v čl. 13 odst. 1 tohoto nařízení.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení nebo, podle případu, na nařízení uvedené v čl. 27 odst. 1 tohoto nařízení.

Článek 30**Změna směrnice 2001/82/ES**

Směrnice 2001/82/ES se mění takto:

1) V článku 10 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Odchylně od článku 11 vypracuje Komise seznam látek,

— které jsou nezbytné pro léčbu koňovitých nebo

— které přinášejí ve srovnání s jinými možnostmi léčby koňovitých vyšší klinický prospěch

a pro které je ochranná lhůta odpovídající kontrolním mechanismům stanoveným v rozhodnutích 93/623/EHS a 2000/68/ES nejméně šest měsíců.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulačním postupem s kontrolou podle čl. 89 odst. 2a.“

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ...

Za Evropský parlament
předseda

...

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

...

2) V čl. 11 odst. 2 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise může tyto ochranné lhůty změnit nebo stanovit jiné ochranné lhůty, přičemž může rozlišovat mezi potravinami, druhy, cestami podání a přílohami nařízení (EHS) č. 2377/90. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulačním postupem s kontrolou podle čl. 89 odst. 2a.“

Článek 31**Změna nařízení (ES) č. 726/2004**

V článku 57 odst. 1 nařízení (ES) č. 726/2004 se písmeno g) nahrazuje tímto:

„g) poradenství o maximálních limitech reziduí veterinárních léčivých přípravků a biocidních přípravků používaných v chovu zvířat, které jsou přijatelné v potravinách živočišného původu v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../... ze dne ..., kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu (*).“

(*) Úř. věst. L ...“.

Článek 32**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

1. Komise dne 17. dubna 2007 předložila Radě výše uvedený návrh na základě čl. 152 odst. 4 písm. b) Smlouvy o ES (spolurozhodování).
2. Evropský parlament vydal stanovisko v prvním čtení dne 17. června 2008. Hospodářský a sociální výbor vydal stanovisko dne 26. září 2007. Výbor regionů se rozhodl stanovisko k tomuto návrhu nezaujmout.
3. Rada dokončila první čtení a přijala společný postoj během zasedání dne 18. prosince 2008 postupem podle článku 251 Smlouvy.

II. CÍLE

1. Cílem návrhu je přezkum a doplnění stávajících ustanovení ohledně stanovení maximálních limitů reziduí pro farmakologicky účinné látky v potravinách živočišného původu. Hlavními plánovanými cíli je:
 - zlepšit dostupnost veterinárních léčivých přípravků pro zvířata určená k produkci potravin při zajištění vysoké úrovně ochrany lidského zdraví;
 - vytvořit zvláštní právní rámec pro stanovení maximálních limitů reziduí pro farmakologicky účinné látky, které nejsou určeny k použití ve veterinárních léčivých přípravcích v EU;
 - zlepšit soudržnost právních předpisů EU s mezinárodními normami zavedením povinnosti zahrnout maximální limity reziduí stanovené *Codexem Alimentariem* do právních předpisů Společenství, pokud je Společenství podporuje;
 - stanovit jasné odkazy pro účely kontroly (takzvané referenční hodnoty pro opatření) v určitých případech, pro něž nebyly stanoveny maximální limity reziduí.
2. Návrh obsahuje rovněž některá zlepšení, pokud jde o zjednodušení a lepší právní úpravu.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

A. Obecné připomínky

Společný postoj Rady je celkově v souladu s postoji přijatými Komisí a Parlamentem vzhledem k tomu, že:

- potvrzuje cíle a většinu opatření navrhovaných Komisí a podporovaných Evropským parlamentem;
- zahrnuje značný počet změn schválených Evropským parlamentem při prvním čtení.

Rada se rovněž domnívala, že je vhodné provést řadu změn, kromě změn provedených na návrh Parlamentu, s cílem upřesnit oblast působnosti některých ustanovení, vyjasnit znění nařízení a zaručit právní jistotu či zvýšit jeho soudržnost s dalšími nástroji Společenství.

B. Konkrétní připomínky

1. Hlavní změny návrhu Komise

a) Zlepšení dostupnosti veterinárních léčivých přípravků

Na návrh Parlamentu byly provedeny změny několika ustanovení s cílem pokusit se zlepšit dostupnost veterinárních léčivých přípravků pro zvířata určená k produkci potravin, zejména s ohledem na méně běžné druhy zvířat a méně významné způsoby využití (například články 9 a 30).

Pokud jde o článek 9, chtěla Rada konkrétně upřesnit případy, v nichž mohou členské státy a Komise požádat agenturu o stanovisko k maximálním limitům reziduí. V podstatě se navrhuje stejný rozsah jako ve svém stanovisku předpokládá Parlament. Rada se dále domnívala, že je vhodnější doplnit ustanovení o způsobech financování hodnocení maximálních limitů reziduí pro účinné látky obsažených v biocidních přípravcích: hlavním důvodem bylo odlišení látek obsažených v produktech, které jsou již na trhu, a nových látek a náležité zohlednění již vybraných poplatků za hodnocení, které bylo nebo má být provedeno podle směrnice 98/8/ES.

Kromě tohoto Rada připomněla, že je důležité zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a v zájmu zdůraznění tohoto hlediska provedla několik změn (například článek 5 a čl. 7 písm. d) nebo článek 16).

b) Stanovení, přezkum a používání referenčních hodnot pro opatření

Na základě řady změn Parlamentu bylo upraveno několik ustanovení s cílem upřesnit návrh Komise, zejména v souvislosti s definicí referenčních hodnot pro opatření a podmínek pro jejich stanovování a přezkum. Kromě toho byly upřesněny podmínky pro uvádění potravin živočišného původu na trh. Podobně byla stanovena opatření, jež mají být přijata v případě zjištění zakázané nebo nepovolené látky.

c) Zpráva pro Evropský parlament a Radu

Rada se rovněž připojila k žádosti Parlamentu, aby Komise nejpozději do 5 let po vstupu tohoto nařízení v platnost předložila zprávu o zkušenostech vyplývajících z jeho používání. Rada navíc požadovala, aby se zpráva soustředila především na látky klasifikované podle tohoto nařízení a určené pro více použití.

2. *Postoj Rady ke změnám přijatým Evropským parlamentem*

Rada do svého společného postoje zařadila bez úpravy tyto změny:

— 4, 6, 9, 10, 14 a 16;

a zčásti nebo v zásadě zařadila změny

— 2, 3, 5, 45, 8, 11, 15, 17, 18, 21, 23, 24, 25, 26, 28, 30, 31, 32, 34, 35, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 a 44.

Rada nemohla stejně jako Komise přijmout následujících pět změn a do postoje je nezařadila:

— 1, 20, 27, 33, a 36.

Pokud jde o změnu 1, Rada na rozdíl od Parlamentu považovala za nezbytné zachovat dvojitý právní základ, jelikož návrh se týká fungování vnitřního trhu s produkty živočišného původu uvedenými v příloze I Smlouvy.

Pokud jde o změnu 20, dala Rada přednost změně 31, která rovněž uvádí zrychlený postup, ale stále s předchozím hodnocením agenturou.

Pokud jde o změnu 27, Rada nemohla přijmout znění navrhované Parlamentem, jelikož zákaz přítomnosti farmakologicky účinné látky by nebylo možné vymáhat (například výskyt přírodního metabolitu v těle zvířete).

Pokud jde o změnu 33, Rada nemohla přijmout postup projednávání ve výborech s kontrolou vzhledem k tomu, že stanovení maximálních limitů reziduí pro určité látky má být čistě prováděcí opatření, která nemají kvazilegislativní charakter.

Pokud jde o změnu 36, Rada nemohla přijmout úplné vypuštění ustanovení o volném oběhu. Kromě toho se domnívala, že znění navrhované Parlamentem nelze vymáhat, jelikož v době kontroly dovozu není možné s jistotou určit, že zjištěné reziduum je důsledkem nezákonné aplikace látek. Rada nicméně souhlasila s redakčními úpravami za účelem upřesnění ustanovení o volném oběhu.

POZNÁMKA PRO ČTENÁŘE

Orgány se rozhodly, že ve svých textech již nebudou uvádět odkazy na poslední změny a doplňky citovaných aktů.

Pokud není uvedeno jinak, akty, na které se odkazuje v textech zde zveřejněných, se rozumí akty v platném znění.